

การพัฒนาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย โดยใช้
กิจกรรมการเล่นิทาน

จัดทำโดย (กลุ่ม 4/2)

1.นางมณัญพัชร์ เขตบำรุง	รหัสนักศึกษา
571031321268	
2.นางบุญรักษ์ ศรีทองสุข	รหัสนักศึกษา
571031321269	
3.นางสาวอลิษา ดวงแก้ว	รหัสนักศึกษา
571031321270	
4.นปริญญานุช เข้มรัมย์.ส.	รหัสนักศึกษา
571031321272	
5.นางสาวอมรรัตน์ ฉิมจารย์	รหัสนักศึกษา
571031321274	
6.นางสาวบุษบา ผ้างาม	รหัสนักศึกษา
571031321275	
7.นางสาวกรรณิการ์ วรรณวิจิตร	รหัสนักศึกษา
571031321281	
8.นางสาวศศิธร ชุมพล	รหัสนักศึกษา
571031321283	
9.นายกรมภาว พิมพ์เพ็ญ	รหัสนักศึกษา
571031321286	
10.นางสาวเกศินี เย็นสมุทร	รหัสนักศึกษา
571031321289	

11.นางสาวสุธาสินี สาวิเสน
571031321300

รหัสนักศึกษา

ภาคเรียนที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2559
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

สารบัญ

บทที่ หน้า

บทคัดย่อ

สารบัญ

สารบัญตาราง

1 บทนำ

ภูมิหลัง

1

จุดมุ่งหมายการวิจัย

2

ความสำคัญของการวิจัย

2

ขอบเขตของการวิจัย

2

สมมุติฐานการวิจัย

3

นิยามศัพท์เฉพาะ

3

2.เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546

4

แนวคิดเกี่ยวกับนิทาน

8

แนวคิดเกี่ยวกับความซื่อสัตย์

14

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

17

3.วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

19

สารบัญ(ต่อ)

บทที่

หน้า

แผนแบบการทดลอง

19

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

19

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

20

การดำเนินการทดลอง

21

เนื้อหา

22

ระยะเวลาทดลอง

23

การวิเคราะห์ข้อมูล

24

4 ผลการวิจัย

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

25

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

25

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

26

5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผล

30

อภิปรายผล

30

ข้อเสนอแนะ

32

บรรณานุกรม

35

สารบัญ(ต่อ)

บทที่ หน้า

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

-แผนการจัดการเรียนรู้

37

ภาคผนวก ข

-รูปภาพกิจกรรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

67

ภาคผนวก ค

-เปรียบเทียบคะแนน ที่ได้จากแบบทดสอบการวัดความซื่อสัตย์
ของเด็กปฐมวัย 75

ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

เปรียบเทียบคะแนน ที่ได้จาก-แบบสังเกตพฤติกรรมความซื่อสัตย์
ของเด็กปฐมวัย 76

ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

ภาคผนวก ง

-แบบทดสอบการวัดความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย

ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

84

-แบบสังเกตพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย

ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

94

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

1 แบบแผนการทดลอง

19

2 รายละเอียดเกี่ยวกับแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรม
การเล่านิทานในการพัฒนา

ความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย

22

3 ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง

23

4 ข้อมูลพื้นฐานของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุงกระสัง 26

5 พฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน 26

6 เปรียบเทียบคะแนนความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย ที่ได้จากแบบการวัดความซื่อสัตย์ ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน เรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุงกระสัง 27

7 เปรียบเทียบพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาล 1/1 ที่ได้จากการทำ

แบบวัดความซื่อสัตย์ ก่อนและหลังการใช้นิทาน เรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์

ด้านการไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน

28

8 เปรียบเทียบความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาล 1/1 ที่ได้จากการ

บันทึกพฤติกรรมความซื่อสัตย์ ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

เรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์

28

9 คะแนนแบบฝึกหัดก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน พัฒนาความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย

เรื่อง ชั้นอนุบาล "ทางเลือกที่ซื่อสัตย์" 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุงกระสัง 75

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่

หน้า

10 เปรียบเทียบคะแนนแบบบันทึกพฤติกรรมกรรมด้านความซื่อสัตย์

ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน เรื่องทางเลือกที่ซื่อสัตย์ ด้านการไม่เอาของผู้อื่นมาเป็นของตน

ชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบึงกระสัง

76

11 เปรียบเทียบคะแนนแบบบันทึกพฤติกรรมกรรมด้านความ
ซื่อสัตย์

ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่นิทาน เรื่องทางเลือกที่ซื่อสัตย์
ด้านการพูดความจริง

ชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบึงกระสัง

77

12 เปรียบเทียบคะแนนแบบบันทึกพฤติกรรมกรรมด้านความ
ซื่อสัตย์

ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่นิทาน เรื่องทางเลือกที่ซื่อสัตย์
ด้านการไม่ลักขโมย

ชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบึงกระสัง

78

13 เปรียบเทียบคะแนนแบบบันทึกพฤติกรรมกรรมด้านความ
ซื่อสัตย์

ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่นิทาน เรื่องทางเลือกที่ซื่อสัตย์
ด้านการทำความผิดแล้วยอมรับผิด ชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนา
เด็กเล็กตำบลบึงกระสัง

79

14 เปรียบเทียบคะแนนแบบบันทึกพฤติกรรมกรรมด้านความ
ซื่อสัตย์

ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่นิทาน เรื่องทางเลือกที่ซื่อสัตย์
ด้านการทำตามข้อตกลงและสัญญา ชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนา
เด็กเล็กตำบลบึงกระสัง

80

15 เปรียบเทียบคะแนนแบบบันทึกพฤติกรรมกรรมด้านความ
ซื่อสัตย์

ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่นิทาน เรื่องทางเลือกที่ซื่อสัตย์
ด้านยินดีในความสำเร็จของผู้อื่น

ชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบึงกระสัง

81

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่
หน้า

16 เปรียบเทียบคะแนนแบบบันทึกพฤติกรรมกรรมด้านความ
ซื่อสัตย์ ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน เรื่อง ทางเลือกที่
ซื่อสัตย์ ชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุกระสัง เป็น
เวลา 1 สัปดาห์ระหว่างวันที่ 7-14 เดือน กรกฎาคม พ.ศ.2560

82

ชื่อวิจัย การพัฒนาพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย ชั้น
อนุบาลปีที่ 1/1
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุกระสัง อำเภอหนองกี่ จังหวัด
บุรีรัมย์

โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

ชื่อผู้วิจัย นางสาวปริญญา นุช เข็มรัมย์

ปีที่วิจัย 2560

สถานที่วิจัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุกระสัง อำเภอหนองกี่
จังหวัดบุรีรัมย์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์เด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุงกระสัง อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน เพื่อจุดมุ่งหมายของการวิจัย 1.เพื่อศึกษาพฤติกรรมความซื่อสัตย์เด็กปฐมวัย 2.เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความซื่อสัตย์เด็กปฐมวัยระหว่างหลังเรียนกับก่อนเรียน กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย มีกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาล 1 /1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบุงกระสัง อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 12 คนได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง นวัตกรรมในการวิจัยครั้งนี้คือ ใช้นิทานในการพัฒนาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ต่อตนเองและส่วนรวม เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1.แบบวัดความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้นิทาน เรื่องทางเลือกที่ซื่อสัตย์ เป็นนิทานความซื่อสัตย์ด้านไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน 2.แบบสังเกตพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้นิทาน ดำเนินการทดลองทั้งสิ้น 5 วัน วันละ 20 นาที วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่า 1. หาค่าสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย

ภาคผนวก ก
แผนการจัดการเรียนรู้

ภาคผนวก ข
รูปภาพกิจกรรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ภาคผนวก ค

ผล-คะแนน ที่ได้จากแบบทดสอบการวัดความ
ซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการ
เล่านิทาน

ผลคะแนน ที่ได้จาก-แบบสังเกตพฤติกรรมความ
ซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการ
เล่านิทาน

ภาคผนวก ง

-แบบทดสอบการวัดความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย
ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

-แบบสังเกตพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย
ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

บรรณานุกรม

แผนการจัดประสบการณ์ วันที่ 1
ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุ 4 ปี

หน่วย เด็กไทยน่ารัก

นิทานเรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์ เวลา

จำนวนนักเรียน 12

เรื่อง ความซื่อสัตย์

20 นาที

วันที่ 7 ก.ค.60

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

สาระสำคัญ

ความซื่อสัตย์เป็นคุณลักษณะของเด็กไทยอย่างหนึ่งที่สังคมต้องการ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของความซื่อสัตย์จากนิทานได้
2. นักเรียนสามารถบอกการกระทำของตนเองที่แสดงถึงความซื่อสัตย์ได้

สาระการเรียนรู้

ความซื่อสัตย์เป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งของการปฏิบัติอย่างถูกต้องตรงตามความเป็นจริงทั้งกาย วาจา ใจ มีผลต่อบุคลิกลักษณะและความประพฤติของเด็กไทยจะเกิดความเคยชินและจะทำได้โดยไม่รู้ตัว เช่น ไม่หยิบขโมยของผู้อื่นมาเป็นของตนเองหรือเมื่อเก็บของคนอื่นได้ส่งคืนเจ้าของ เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูนำแผ่นภูมิเพลงมาติดบนกระดาน แล้วให้”ความซื่อสัตย์” นักเรียนร้องตามคุณครูและจากนั้นก็เปิดเพลง ให้เด็กได้ฟังและจินตนาการตามไปด้วย

2. นำรูปภาพตัวอย่างความซื่อสัตย์แต่ละหัวข้อมาให้เด็กๆ ได้เรียนรู้ มีด้วยกัน 6 ด้านคือ

ไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง-

การพูดความจริง-

-ไม่ลักขโมย

การทำผิดแล้วยอมรับผิด-

การทำตามข้อตกลงหรือสัญญา-

การยืมดีกับผู้อื่นได้ดี-

ขั้นสอน

1. ครูนานิทานเรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์ มาเล่าให้นักเรียนฟังและสนทนาซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทาน เมื่อครูเล่าจบให้ทุกคนช่วยกันคิดว่านิทานเรื่องนี้ ให้ความรู้อะไรกับนักเรียนบ้าง

2. ให้ตัวแทนนักเรียนออกมาเล่าสิ่งที่ได้ฟังจากนิทานคุณครู

ขั้นสรุป

1. ให้เด็กลองทำแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่า
นิทาน

สื่อการเรียนรู้

1. เพลง ความซื่อสัตย์
2. นิทาน ทางเลือกที่ซื่อสัตย์
3. รูปภาพกิจกรรมด้านความซื่อสัตย์

การวัดผลและการประเมินผล

1. แบบการวัดความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลัง การใช้
กิจกรรมการเล่านิทานเรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์ ด้านไม่นำของผู้อื่นมา
เป็นของตน

2. แบบบันทึกพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลัง
ใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

ภาคผนวก

เพลง "ความซื่อสัตย์"

ความซื่อสัตย์	เป็นสมบัติของคนดี
หากว่าใครไม่มี	ชาตินี้เอาดีไม่ได้
มีความรู้ท่วมหัว	เอาตัวไม่รอดถมไป
คดโกงแล้วใคร	จะรับไว้ให้ช่วยทำงาน

นิทานเสริมสร้างคุณธรรม“ 8 ประการ เรื่องทางเลือกที่ซื่อสัตย์”

แผนการจัดประสบการณ์ วันที่ 2
ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุ 4 ปี

หน่วย เด็กไทยน่ารัก

เรื่อง ความซื่อสัตย์

นิทานเรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์ เวลา

20 นาที

จำนวนนักเรียน 12

วันที่ 11 ก.ค.60

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

สาระสำคัญ

ความซื่อสัตย์เป็นคุณลักษณะของเด็กไทยอย่างหนึ่งที่สังคม

ต้องการ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของความซื่อสัตย์จากนิทานได้
2. นักเรียนสามารถบอกการกระทำของตนเองที่แสดงถึงความซื่อสัตย์ได้

สาระการเรียนรู้

ความซื่อสัตย์เป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งของการปฏิบัติอย่างถูกต้องตรงตามความเป็นจริงทั้งกาย วาจา ใจ มีผลต่อบุคลิกลักษณะและความประพฤติของเด็กไทยจะเกิดความเคยชินและจะทำได้โดยไม่รู้ตัว เช่น ไม่หยิบของผู้อื่นมาเป็นของตนเองหรือเมื่อเก็บของคนอื่นได้ส่งคืนเจ้าของ เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูนำแผนภูมิเพลงมาติดบนกระดาน แล้วให้ "ความซื่อสัตย์" นักเรียนร้องตามคุณครูและจากนั้นก็เปิดเพลง ให้เด็กได้ฟังและจินตนาการตามไปด้วย

2. นำรูปภาพตัวอย่างความซื่อสัตย์แต่ละหัวข้อมาให้เด็กๆ ได้เรียนรู้ มีด้วยกัน 6 ด้านคือ

-ไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน

การพูดความจริง-

-ไม่ลักขโมย

การทำผิดแล้วยอมรับผิด-

การทำตามข้อตกลงหรือสัญญา-

การยินดีกับผู้อื่นได้ดี-

ชั้นสอน

1. ครุำนานิทานเรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์ มาเล่าให้นักเรียนฟังและสนทนาซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทาน เมื่อครูเล่าจบให้ทุกคนช่วยกันคิดว่านิทานเรื่องนี้ ให้ความรู้อะไรกับนักเรียนบ้าง

2. ให้ตัวแทนนักเรียนออกมาเล่าสิ่งที่ได้ฟังจากนิทานคุณครู

ชั้นสรุป

1. ให้เด็กลองทำแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

สื่อการเรียนรู้

1. เพลง ความซื่อสัตย์

2. นิทาน ทางเลือกที่ซื่อสัตย์

3. รูปภาพกิจกรรมด้านความซื่อสัตย์

การวัดผลและการประเมินผล

1. แบบการวัดความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลัง การใช้กิจกรรมการเล่านิทานเรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์ ด้านไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน

2. แบบบันทึกพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลัง ใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

ภาคผนวก

เพลง "ความซื่อสัตย์"

ความซื่อสัตย์

เป็นสมบัติของคนดี

หากว่าใครไม่มี

ชาตินี้เอาดีไม่ได้

มีความรู้ท่วมหัว

เอาตัวไม่รอดถมไป

คดโกงแล้วใคร

จะรับไว้ให้ช่วยทำงาน

นิทานเสริมสร้างคุณธรรม“ 8 ประการ เรื่องทางเลือกที่ซื่อสัตย์”

แผนการจัดประสบการณ์ วันที่ 3 ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุ 4 ปี

หน่วย เด็กไทยน่ารัก

เรื่อง ความซื่อสัตย์

นิทานเรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์

เวลา 20 นาที

จำนวนนักเรียน 12

วันที่ 12 ก.ค.60

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

สาระสำคัญ

ความซื่อสัตย์เป็นคุณลักษณะของเด็กไทยอย่างหนึ่งที่สังคม

ต้องการ

จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1.นักเรียนสามารถบอกความหมายของความซื่อสัตย์จากนิทานได้
- 2.นักเรียนสามารถบอกการกระทำของตนเองที่แสดงถึงความซื่อสัตย์ได้

สาระการเรียนรู้

ความซื่อสัตย์เป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งของการปฏิบัติอย่างถูกต้องตรงตามความเป็นจริงทั้งกาย วาจา ใจ มีผลต่อบุคลิกลักษณะและความ

ประพจน์ของเด็กไทยจะเกิดความเคยชินและจะทำได้โดยไม่รู้ตัว เช่น ไม่หยาบของผู้อื่นมาเป็นของตนเองหรือเมื่อเก็บของผู้อื่นได้ส่งคืนเจ้าของ เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูนำแผ่นภูมิเพลงมาติดบนกระดาน แล้วให้ "ความซื่อสัตย์" นักเรียนร้องตามคุณครูและจากนั้นก็เปิดเพลงให้เด็กได้ฟังและจินตนาการตามไปด้วย

2. นำรูปภาพตัวอย่างความซื่อสัตย์แต่ละหัวข้อมาให้เด็ก ๆ ได้เรียนรู้ มีด้วยกัน 6 ด้านคือ

- ไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน

การพูดความจริง-

- ไม่ลักขโมย

การทำผิดแล้วยอมรับผิด-

การทำตามข้อตกลงหรือสัญญา-

การยืมดีกับผู้อื่นได้ดี-

ขั้นสอน

1. ครูนำนิทานเรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์ มาเล่าให้นักเรียนฟังและสนทนาซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทาน เมื่อครูเล่าจบให้ทุกคนช่วยกันคิดว่านิทานเรื่องนี้ ให้ความรู้อะไรกับนักเรียนบ้าง

2. ให้ตัวแทนนักเรียนออกมาเล่าสิ่งที่ได้ฟังจากนิทานคุณครู

ขั้นสรุป

1. ให้เด็กลองทำแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

สื่อการเรียนรู้

1. เพลง ความซื่อสัตย์

2. นิทาน ทางเลือกที่ซื่อสัตย์

3. รูปภาพกิจกรรมด้านความซื่อสัตย์

การวัดผลและการประเมินผล

1. แบบการวัดความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลัง การใช้กิจกรรมการเล่านิทานเรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์ ด้านไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน

2.แบบบันทึกพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลัง ใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

ภาคผนวก

เพลง "ความซื่อสัตย์"

ความซื่อสัตย์	เป็นสมบัติของคนดี
หากว่าใครไม่มี	ชาตินี้เอาดีไม่ได้
มีความรู้ท่วมหัว	เอาตัวไม่รอดถมไป
คดโกงแล้วใคร	จะรับไว้ให้ช่วยทำงาน

นิทานเสริมสร้างคุณธรรม“ 8 ประการ เรื่องทางเลือกที่ซื่อสัตย์”

แผนการจัดประสบการณ์ วันที่ 4

ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุ 4 ปี

หน่วย เด็กไทยน่ารัก

เรื่อง ความซื่อสัตย์

นิทานเรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์ เวลา

20 นาที

จำนวนนักเรียน 12

วันที่ 13 ก.ค.60

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

สาระสำคัญ

ความซื่อสัตย์เป็นคุณลักษณะของเด็กไทยอย่างหนึ่งที่สังคมต้องการ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของความซื่อสัตย์จากนิทานได้
2. นักเรียนสามารถบอกการกระทำของตนเองที่แสดงถึงความซื่อสัตย์ได้

สาระการเรียนรู้

ความซื่อสัตย์เป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งของการปฏิบัติอย่างถูกต้องตรงตามความเป็นจริงทั้งกาย วาจา ใจ มีผลต่อบุคลิกลักษณะและความประพฤติของเด็กไทยจะเกิดความเคยชินและจะทำได้โดยไม่รู้ตัว เช่น ไม่หยิบของผู้อื่นมาเป็นของตนเองหรือเมื่อเก็บของคนอื่นได้ส่งคืนเจ้าของ เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูนำแผ่นภูมิเพลงมาติดบนกระดาน แล้วให้ "ความซื่อสัตย์" นักเรียนร้องตามคุณครูและจากนั้นก็เปิดเพลงให้เด็กได้ฟังและจินตนาการตามไปด้วย

2. นำรูปภาพตัวอย่างความซื่อสัตย์แต่ละหัวข้อมาให้เด็กๆ ได้เรียนรู้ มีด้วยกัน 6 ด้านคือ

- ไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน

การพูดความจริง-

- ไม่ลักขโมย

การทำผิดแล้วยอมรับผิด-

การทำตามข้อตกลงหรือสัญญา-

การยืมติดกับผู้อื่นได้ดี-

ขั้นสอน

1. ครูนำนิทานเรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์ มาเล่าให้นักเรียนฟังและสนทนาซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทาน เมื่อครูเล่าจบให้ทุกคนช่วยกันกันคิดว่านิทานเรื่องนี้ ให้ความรู้อะไรกับนักเรียนบ้าง

2. ให้ตัวแทนนักเรียนออกมาเล่าสิ่งที่ได้ฟังจากนิทานคุณครู

ขั้นสรุป

1. ให้เด็กลองทำแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่า
นิทาน
สื่อการเรียนรู้

1. เพลง ความซื่อสัตย์
2. นิทาน ทางเลือกที่ซื่อสัตย์
3. รูปภาพกิจกรรมด้านความซื่อสัตย์

การวัดผลและการประเมินผล

1. แบบการวัดความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลัง การใช้
นิทานเรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์ ด้านไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน
2. แบบบันทึกพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลัง
ใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

ภาคผนวก

เพลง "ความซื่อสัตย์"

ความซื่อสัตย์	เป็นสมบัติของคนดี
หากว่าใครไม่มี	ชาตินี้เอาดีไม่ได้
มีความรู้ท่วมหัว	เอาตัวไม่รอดถมไป
คด โกงแล้วใคร	จะรับไว้ให้ช่วยทำงาน

นิทานเสริมสร้างคุณธรรม“ 8 ประการ เรื่องทางเลือกที่ซื่อสัตย์”

แผนการจัดประสบการณ์ วันที่ 5
ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุ 4 ปี

หน่วย เด็กไทยน่ารัก

เรื่อง ความซื่อสัตย์

นิทานเรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์ เวลา

20 นาที

จำนวนนักเรียน 12

วันที่ 14 ก.ค.60

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

สาระสำคัญ

ความซื่อสัตย์เป็นคุณลักษณะของเด็กไทยอย่างหนึ่งที่สังคม
ต้องการ

จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1.นักเรียนสามารถบอกความหมายของความซื่อสัตย์จากนิทานได้
- 2.นักเรียนสามารถบอกการกระทำของตนเองที่แสดงถึงความซื่อสัตย์ได้

สาระการเรียนรู้

ความซื่อสัตย์เป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งของการปฏิบัติอย่างถูกต้องตรงตามความเป็นจริงทั้งกาย วาจา ใจ มีผลต่อบุคลิกลักษณะและความประพฤติของเด็กไทยจะเกิดความเคยชินและจะทำได้โดยไม่รู้ตัว เช่น ไม่หยิบของผู้อื่นมาเป็นของตนเองหรือเมื่อเก็บของคนอื่นได้ส่งคืนเจ้าของ เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1.ครูนำแผ่นภูมิเพลงมาติดบนกระดาน แล้วให้”ความซื่อสัตย์”
นักเรียนร้องตามคุณครูและจากนั้นก็เปิดเพลงให้เด็กได้ฟังและ
จินตนาการตามไปด้วย

2.นำรูปภาพตัวอย่างความซื่อสัตย์แต่ละหัวข้อมาให้เด็กๆได้เรียนรู้
มีด้วยกัน 6 ด้านคือ

-ไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน

การพูดความจริง-

-ไม่ลักขโมย

การทำผิดแล้วยอมรับผิด-

การทำตามข้อตกลงหรือสัญญา-

การยืมติดกับผู้อื่นได้ดี-

ชั้นสอน

1. ครุำนานิทานเรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์ มาเล่าให้นักเรียนฟังและสนทนาซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทาน เมื่อครูเล่าจบให้ทุกคนช่วยกันคิดว่านิทานเรื่องนี้ ให้ความรู้อะไรกับนักเรียนบ้าง

2. ให้ตัวแทนนักเรียนออกมาเล่าสิ่งที่ได้ฟังจากนิทานคุณครู

ชั้นสรุป

1. ให้เด็กลองทำแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

สื่อการเรียนรู้

1. เพลง ความซื่อสัตย์

2. นิทาน ทางเลือกที่ซื่อสัตย์

3. รูปภาพกิจกรรมด้านความซื่อสัตย์

การวัดผลและการประเมินผล

1. แบบการวัดความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลัง การใช้กิจกรรมการเล่านิทานเรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์ ด้านไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน

2. แบบบันทึกพฤติกรรมการความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลัง ใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

ภาคผนวก

เพลง "ความซื่อสัตย์"

ความซื่อสัตย์	เป็นสมบัติของคนดี
หากว่าใครไม่มี	ชาตินี้เอาดีไม่ได้
มีความรู้ท่วมหัว	เอาตัวไม่รอดถมไป
คตโกงแล้วใคร	จะรับไว้ให้ช่วยทำงาน

นิทานเสริมสร้างคุณธรรม“ 8 ประการ เรื่องทางเลือกที่ซื่อสัตย์”

ภาพประกอบการสอน

ไม่นำ-
ของผู้อื่นมาเป็นของตน
การพูดความจริง-
ไม่ลัก-
ขโมย
การทำ-
ผิดแล้วยอมรับผิด
การทำ-
ตามข้อตกลงหรือสัญญา
การ-
ยินดีกับผู้อื่นได้ดี

บทที่ 1 บทนำ

ภูมิหลัง

เด็กปฐมวัยเป็นวัยเริ่มต้นของชีวิตและพัฒนาการทุกด้านเด็กในวัยนี้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่ผู้ดูแลเด็กหรือครูจะต้องดูแลให้การอบรมเลี้ยงดูอย่างใกล้ชิดมีความเข้าใจพัฒนาการและความต้องการของเด็กเป็นแบบอย่างที่ดีเด็กก็จะเกิดการเรียนรู้และซึมซับสิ่งดีดีในชีวิตเมื่อเติบโตก็จะเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขและมีบทบาทในการพัฒนาประเทศชาติได้

การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเป็นการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับแรกเพื่อวางรากฐานชีวิตของเด็กไทยให้เจริญเติบโตอย่างสมบูรณ์มีพัฒนาการสมวัยอย่างสมดุลทั้งทางด้านร่างกายอารมณ์จิตใจสังคมและสติปัญญาบนพื้นฐานความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้กิจกรรมกระตุ้นและส่งเสริมพัฒนาการของสมองอย่างเต็มที่รวมทั้งเตรียมเด็กให้พร้อมที่จะเรียนรู้ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับสูงขึ้นอันจะนำไปสู่ความเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของประเทศชาติการศึกษาปฐมวัยมุ่งเน้นการพัฒนาเด็กบนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและส่ง

เสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กแต่ละบุคคลภายใต้บริบททางวัฒนธรรมอารยธรรมและวิถีชีวิตทางสังคมซึ่งมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน (สำนักวิชาการและพัฒนามาตรฐานการศึกษา. 2546 : 1) การศึกษาปฐมวัยมุ่งเน้นให้เด็กคิดมากกว่าท่องจำกล่าวคือเด็กสามารถคิดเปรียบเทียบได้แยกสิ่งของเครื่องใช้หรือสิ่งต่างๆที่เด็กเข้าใจได้อย่างเป็นหมวดหมู่เป็นขั้นตอนรู้จักคิดเชื่อมโยงสัมพันธ์และถูกต้องทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์มีส่วนช่วยสร้างคุณลักษณะพิเศษให้เกิดในตัวเด็กคือทำให้เป็นคนช่างสังเกตคิดอะไรอย่างมีเหตุผลแสดงความคิดเป็นระบบมีเหตุมีผลมีความละเอียดรอบคอบและมีปฏิภาณไหวพริบดีขึ้นนอกจากนี้ยังสามารถวิเคราะห์ปัญหาต่างๆได้ดีเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเด็กปฐมวัยหรือช่วง 6 ปีแรกของชีวิตเป็นช่วงที่เด็กมีจินตนาการสูงเป็นระยะที่เด็กเกิดการเรียนรู้สูงหากเด็กได้รับประสบการณ์หรือกิจกรรมที่เหมาะสมและต่อเนื่องกันเป็นลำดับก็นับเป็นการเริ่มต้นที่ดีมีอิทธิพลต่อชีวิตในอนาคตของเด็กเพียเจต์ (Piaget. 1952 : 26) กล่าวไว้ว่าเด็กช่วงอายุ 3 – 6 ปีจะถือเอาตัวเองเป็นสำคัญและเรียนรู้จากการใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 คือการสัมผัสและปฏิบัติจริงการเรียนรู้ที่ได้ผลดีที่สุดคือการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ตนได้ลงมือปฏิบัติเด็กวัยนี้ชอบฟังนิทานชอบเลียนแบบชกถามอย่างมีความสุขดังนั้นการพัฒนาพฤติกรรมความซื่อสัตย์โดยใช้นิทานจะทำให้เด็กเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ

ความซื่อสัตย์เป็นคุณลักษณะพื้นฐานสำคัญของบุคคลที่มีส่วนผลักดันให้ประเทศชาติเจริญรุ่งเรืองและหากบุคคลในสังคมมีความซื่อสัตย์มากขึ้นเท่าใดก็จะช่วยลดปัญหาของสังคมมากขึ้นเท่านั้นและหากสังคมใดมีคนขาดความซื่อสัตย์อยู่รวมกันมากๆ สังคมนั้นจะเกิดปัญหาต่างๆตามมามากมายจึงถือว่าความซื่อสัตย์เป็นเรื่องสำคัญดังที่ชมภูมิกาค (2553: 133) กล่าวว่าความรับผิดชอบเป็นคุณธรรมอันยิ่งใหญ่จะต้องปลูกฝังให้เกิดเป็นคุณธรรมประจำใจของมนุษย์ทุกคนหากทุกคนมีความซื่อสัตย์ในใจของตนเองแล้วปัญหาต่างๆของสังคมก็จะลดน้อยลงไปมากการทุจริตคอร์รัปชันต่างๆจะหมดไปกิจการทั้งหลายของบ้านเมืองก็จะเจริญรุดหน้าไปอย่างรวดเร็วซึ่งสอดคล้องกับประเด็นที่อุปรมัย (2551: 54) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความซื่อสัตย์ไว้ว่าความซื่อสัตย์เป็นบุคลิกภาพที่สำคัญของเด็กเพราะเด็กที่มีความซื่อสัตย์ในตนเองและ

มีความซื่อสัตย์ต่อสังคมนั้นจะส่งผลไปถึงการมีผลการเรียนสูงการมีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าการเป็นผู้นำ

กิจกรรมนิทานเป็นกิจกรรมที่มีความเหมาะสมเื่ออำนวยความสะดวกต่อการพัฒนาการเด็กและช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีให้กับเด็กและเป็นกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างจินตนาการให้แก่เด็กดังที่กุลยาตันติผลาชีวะ(2548,หน้า32) ได้กล่าวไว้ว่านิทานเป็นตำราของเด็กปฐมวัยเป็นสื่อที่ใช้ในการสนองความต้องการตามธรรมชาติของเด็กสร้างการเรียนรู้ให้กับเด็กทั้งทางด้านสังคมอารมณ์คุณธรรมจริยธรรมช่วยให้เด็กสามารถรับรู้เข้าใจทำให้เด็กซึมซับและรับความรู้ไว้ตามหลักการทฤษฎีของเพียเจต์ (Piaget) ว่าด้วยการคิดเพื่อพัฒนาความรู้ใหม่และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการนำกิจกรรมการเล่านิทานไปใช้ในการเรียนการสอนของพันธณีวิหคโต (2536,หน้า 11) พบว่ากิจกรรมการเล่านิทานมีประโยชน์และมีส่วนช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้จริงทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

จากสภาพปัญหาสรุปได้ว่าพฤติกรรมความซื่อสัตย์มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพของคนจะต้องรีบปลูกฝังให้เกิดขึ้นกับคนไทยทุกคน โดยเฉพาะเยาวชนของชาติซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศเพราะความซื่อสัตย์เป็นคุณสมบัติที่ทำให้คนสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุขนอกจากนี้ยังทำให้สังคมและคนในสังคมได้รับการยกย่องและส่งผลให้ประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้าส่วนเยาวชนที่อยู่ในวัยเรียนหากขาดความซื่อสัตย์ในการเรียนย่อมส่งผลให้ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายตามที่คาดหวังไว้เนื่องจากไม่ทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายไม่ได้รับความไว้วางใจจากบุคคลรอบข้างเป็นต้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมความซื่อสัตย์เด็กปฐมวัยภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เพื่อที่จะได้วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะพัฒนาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักเรียนและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมความซื่อสัตย์เด็กปฐมวัย
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความซื่อสัตย์เด็กปฐมวัยระหว่างหลังเรียนกับก่อนเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

2. ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความซื่อสัตย์เด็กปฐมวัย ระหว่างหลังเรียนกับก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1.กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายได้แก่นักเรียนชั้นอนุบาล 1 /1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตำบลบุงกระสัง อำเภอ หนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 12 คนได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

2.เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยคือหน่วยการเรียนรู้เรื่อง เด็กไทยน่ารัก

สมมติฐานการวิจัย

1.ผลจากการจัดกิจกรรมการพัฒนาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัยหน่วยเด็กไทยน่ารักชั้นอนุบาล 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตำบลบุงกระสัง 1 โดยใช้นิทานหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้เวลาในการจัดกิจกรรม 5 วัน ใน 1 สัปดาห์ จัดกิจกรรมในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ หน่วย เด็กไทยน่ารัก วันละ 20 นาที โดยทดลองในช่วงเช้าเวลา 09.00 – 09.20 วันจันทร์ – วันศุกร์

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความซื่อสัตย์ หมายถึง ประพฤติที่เด็กปฐมวัยแสดงออกมาเมื่อฟังนิทานเรื่องทางเลือกที่ซื่อสัตย์ ด้านการไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน และนำมาประเมินจากพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย มีทั้งหมด 6 ข้อ ด้านความซื่อสัตย์ต่อตนเอง 3 ข้อ และด้านความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม 3 ข้อ

กิจกรรมการเล่านิทาน หมายถึง กิจกรรมเสริมประสบการณ์ การเล่านิทานเรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์ เพื่อพัฒนาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุกระสัง

เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุกระสัง จำนวน 12 คนที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาความสามารถด้านความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุกระสัง ตำบลบุกระสัง อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆเพื่อประกอบการวิจัยดังต่อไปนี้

1.หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546

1.1 ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย

1.2 หลักการ

1.3 จุดหมาย

1.4 คุณลักษณะตามวัย

2.แนวคิดเกี่ยวกับนิทาน

2.1 ความหมายของนิทาน

2.2 ความหมายของการเล่านิทาน

2.3 ประเภทของนิทาน

2.4 จุดประสงค์ของการเล่านิทาน

2.5 เทคนิควิธีในการเล่านิทานสำหรับเด็กปฐมวัย

2.6 คุณค่าและประโยชน์ของนิทานที่มีต่อเด็กปฐมวัย

3.แนวคิดเกี่ยวกับความซื่อสัตย์

3.1 ความหมาย ความซื่อสัตย์

3.2 ลักษณะและประเภทของความซื่อสัตย์

3.3 ความสำคัญของความซื่อสัตย์

4.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

1.หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546

1.1. ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย

การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็ก ตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี บนพื้นฐาน การอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ ที่สนองต่อธรรมชาติ และพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ตาม ศักยภาพ ภายใต้บริบท สังคมวัฒนธรรม ที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความ เข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเอง และสังคม

1.2. หลักการ

เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการ ตลอดจน การเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับ พ่อแม่ เด็กกับผู้เลี้ยงดูหรือบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในการ อบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาเด็กปฐมวัยเพื่อให้เด็กมี โอกาสพัฒนา

ตนเอง ตามลำดับขั้นของพัฒนาการทุกด้าน อย่างสมดุลและเต็มตาม คักยภาพ โดยกำหนดหลักการ ดังนี้

1. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และได้พัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกประเภท 2. ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และได้วิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคม และวัฒนธรรมได้ 3. พัฒนาเด็กโดยมีองค์รวมผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยของเด็กได้ดี

4. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สามารถดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพและมีความสุข

5. ประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษา ในการพัฒนาเด็ก

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กอายุ 3-5 ปีเป็นการจัดการศึกษา ในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษา เด็กจะได้รับการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และ สติปัญญา ตามวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล

1.3 จุดหมาย หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี มุ่งให้เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล จึงกำหนดจุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

1. ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย และมีสุขนิสัยที่ดี 2 . กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว

3. มีสุขภาพจิตดี และมีความสุข 4. มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม 5. ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว และรักการออกกำลังกาย 6. ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย 7. รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย 8. อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม 9. ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย 10. มีความสามารถในการคิดและการแก้ปัญหาได้เหมาะสมกับวัย 11. มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ 12. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีทักษะในการแสวงหาความรู้

1.4 คุณลักษณะตามวัย

คุณลักษณะตามวัยเป็นความสามารถตามวัยหรือพัฒนาการตามธรรมชาติเมื่อเด็กมีอายุถึงวัยนั้นๆ ผู้สอนจำเป็นต้องทำความเข้าใจคุณลักษณะตามวัยของเด็กอายุ 3-5 ปี เพื่อนำไปพิจารณาจัดประสบการณ์ให้เด็กแต่ละวัยได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ขณะเดียวกันจะต้องสังเกตเด็กแต่ละคนซึ่งมีความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อนำข้อมูลไปช่วยในการพัฒนาเด็กให้เต็มตามความสามารถและ ศักยภาพ พัฒนาการเด็กในแต่ละช่วงอายุอาจเร็วหรือช้ากว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้และการพัฒนาจะเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ถ้าสังเกตพบว่าเด็กไม่มีความก้าวหน้าอย่างชัดเจนต้องพาเด็กไปปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญหรือแพทย์เพื่อช่วยเหลือและแก้ไขได้ทันที

เด็กอายุ 3ปี

พัฒนาการด้านร่างกายกระโดดขึ้นลงอยู่กับที่ได้-

-รับลูกบอลด้วยมือและลำตัว

เดินขึ้นบันไดสลับเท้าได้-

เขียนรูปร่างกลมตามแบบได้-

-ใช้กรรไกรมือเดียวได้ พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

แสดงอารมณ์ตามความรู้สึก-

ชอบที่จะท-ำให้ผู้ใหญ่พอใจและได้คำชม

กลัวการพลัดพรากจากผู้เลี้ยงดูใกล้ชิดน้อยลง-

พัฒนาการด้านสังคม รับประทานอาหารได้ด้วยตัวเอง

เล่นของเล่นชนิดเดียวกันแต่ต่างคน) ชอบเล่นแบบคู่ชานาน-

รู้จักรอคอย- เล่นสมมติได้- (ต่างเล่น

พัฒนาการด้านสติปัญญาสำรวจสิ่งต่างๆ ที่เหมือนกันและ-

บอกชื่อของตนเองได้-ต่างกันได้-ขอความช่วยเหลือเมื่อมี

ปัญหา เล่าเรื่องด้วยประโยคสั้นๆ ได้/สนทนาโต้ตอบ-

ร้องเพลง ท่องคำ- สนใจนิทานและเรื่องราวต่างๆ-

กลอน คำคล้องจองง่ายๆ และแสดงท่าทางเลียนแบบได้

รู้จักใช้คำถาม- อะไรสร้างผลงานตามความคิดของตนเอง
อย่างง่ายๆ

อยากรู้ อยากเห็นทุกอย่างรอบตัว-

เด็กอายุ 4 ปี

พัฒนาการด้านร่างกาย -กระโดดขาเดียวอยู่กับที่ได้
รับลูกบอลได้ด้วยมือทั้งสอง-
เดินขึ้น ลงบันไดสลับเท้าได้-

-เขียนรูปสี่เหลี่ยมตามแบบได้

-ตัดกระดาษเป็นเส้นตรงได้

-กระฉับกระเฉงไม่ชอบอยู่เฉย

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

-แสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับบางสถานการณ์

-เริ่มรู้จักชื่นชมความสามารถ และผลงานของตนเองและผู้อื่น

-ชอบทำทนายผู้ใหญ่ -ต้องการให้มีคนฟัง คนสนใจ

พัฒนาการด้านสังคม

-แต่งตัวได้ด้วยตนเอง ไปห้องส้วมได้เอง

-เล่นร่วมกับคนอื่นได้ - หลัง-รอคอยตามลำดับก่อน-เก็บของ
เล่นเข้าที่ได้

พัฒนาการด้านสติปัญญา -จำแนกสิ่งต่างๆ ด้วยประสาท
สัมผัสทั้ง 5 ได้

บอกชื่อและนามสกุลของตนเองได้-

พยายามแก้ปัญหาด้วยตนเองหลังจากได้รับคำแนะนำ-

-สนทนาโต้ตอบ เล่าเรื่องเป็นประโยคอย่างต่อเนื่อง /

-รู้จักใช้คำถามทำไม

เด็กอายุ 5 ปี

พัฒนาการด้านร่างกายกระโดดขาเดียวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องได้

รับลูกบอลที่กระดอนขึ้นจากพื้นได้ด้วยมือทั้ง-

เดินขึ้น ลงบันไดสลับเท้าได้อย่างคล่องแคล่ว-สอง

ใช้กล้ำเนื้อเล็กได้ดี เช่น ดิถกระดุม ผูกเชือกกรองเท้า-

ฯลฯ

ยึดตัว คล่องแคล่ว-

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

แสดงอารมณ์ได้สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างเหมาะสม

สม

ชื่นชมความสามารถและผลงานของตนเองและผู้อื่น

ยึดตนเองเป็นศูนย์กลางน้อยลง-

พัฒนาการด้านสังคม- พบผู้ใหญ่ รู้จักไหว้ ทำความเคารพ-
รับผิดชอบงานที่ได้รับ- รู้จักขอบคุณ เมื่อรับของจากผู้ใหญ่
มอบหมาย

พัฒนาการด้านสติปัญญา บอกความแตกต่างของกลิ่น สี-
เสียง รส รูปร่าง จำแนก จัดหมวดหมู่สิ่งของได้ บอกชื่อ-
พยายามหาวิธีแก้ปัญหา-นามสกุล และอายุของตนเองได้
สร้างผลงานตามความคิดของตนเอง โดยมีราย-ด้วยตนเอง
ละเอียดเพิ่มขึ้นและแปลกใหม่

นับปากเปล่าได้ถึง-รู้จักใช้คำถามทำไม อย่างไร- 20

ระยะเวลาเรียนใช้เวลาในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก 1-3
ปีการศึกษาโดยประมาณ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอายุของเด็กที่เริ่มเข้าสถาน
ศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

2. แนวคิดเกี่ยวกับนิทาน

2.1 ความหมายของนิทาน

จันทรเพ็ญ ศุภผล (2535: 26) กล่าวว่านิทานหมายถึงเรื่อง
ราวที่เล่าสืบต่อกันมา โดยอิงความจริงหรือจินตนาการมี
วัตถุประสงค์ให้ความสนุกสนานแฝงความคิดสอนใจเพื่อให้เกิด
การเรียนรู้จากเนื้อหาในนิทาน

กุลวราชูพงศ์ ีไพโรจน์ (2535: 8) ให้ความหมายของนิทาน
ว่าหมายถึงเรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาตั้งแต่สมัยโบราณเป็นการผูกเรื่อง
เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความสนุกสนานแฝงคำสอน จรรยาในชีวิตเป็นการ
ถ่ายทอดวัฒนธรรมต่อเนื่องของผู้เล่าให้คนรุ่นใหม่ฟัง เกริกยูนพันธ์
(2539: 16) ให้ความหมายของนิทานว่าเป็นเรื่องราวที่เล่าสืบทอดต่อๆ
กันมาตั้งแต่โบราณ โดยมีเนื้อหาที่เล่าเป็นการปลุกฝังคุณธรรมจริยธรรม

คุณงามความดีเพื่อปลูกจิตสำนึกของคนให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความดี และเป็นตัวอย่างแก่สังคม

ครุรักษ์ ภิมย์รักษ์ (2540: 45) กล่าวว่านิทานเป็นเรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาโดยวัตถุประสงค์เพื่อสืบทอดประสบการณ์ความรู้ความคิดหรือค่านิยมบางอย่างให้ผู้ฟังพร้อมทั้งสอดแทรกความสนุกสนานเพลิดเพลินไปพร้อมๆกัน

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2541: 210) ให้ความหมายไว้ว่านิทานคือสื่อที่มีประสิทธิภาพสำหรับการสร้างการเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัยไม่มีเด็กคนใดไม่ชอบฟังนิทานนิทานสามารถสร้างจินตนาการความฝัน ความคิดความเข้าใจและการรับรู้ให้กับเด็ก

วันเนา ฐเต็น (2542: คำนำ) ให้ความหมายไว้ว่านิทานคือชีวิตเรื่องราวในนิทานแท้ที่จริงเป็นเรื่องราวของชีวิตนิทานไม่ใช่เรื่องสำหรับเพียงเพื่อฟังอ่านเพื่อสนุกหรือรับคำสอนที่แทรกอยู่เท่านั้น

สัณหพัฒน์ อรุณธาริ (2542: 2) ให้ความหมายว่านิทานคือเรื่องที่มีผู้แต่งขึ้นใหม่โดยยึดความสนุกสนานเพลิดเพลินเป็นการเล่าเรื่องให้เข้ากับสถานการณ์ในเวลานั้นๆซึ่งสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมคติสอนใจที่ฟังประสงค์ให้ผู้ฟังนำไปใช้ในชีวิตจากเนื้อหาของนิทานเพื่อใช้เป็นสื่อในการสร้างการเรียนรู้ให้กับเด็ก

วาโร เฟิงสวัสดิ์ (2542: 138) ได้กล่าวว่านิทานและการเล่าเรื่องหมายถึง เรื่องราวที่เล่าต่อกันมาเป็นเวลานานเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินและให้ความรู้เพื่อเป็นคนดีอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและบางครั้งก็สอดแทรกคติและคุณธรรมเพื่อสอนใจลงไปด้วย ในระหว่างการเล่าเรื่องให้เด็กฟังอาจมีการสนทนาโต้ตอบอภิปรายซักถามแสดงข้อคิดเห็นและแสดงท่าทางประกอบเรื่องราวก็ได้ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการเล่านิทาน

สมศักดิ์ ปริบูรณ์ (2542: 48) สรุปความหมายของนิทานไว้ว่า

1. เป็นเรื่องราวที่ผูกขึ้น
2. เป็นเรื่องราวที่ใช้วาจาเป็นสื่อในการถ่ายทอด
3. เป็นบทประพันธ์ที่มีลีลาการเล่าแบบเป็นกันเองทำนองการเล่าด้วยวาจา
4. เป็นเรื่องเล่าที่มีจุดประสงค์หลักเพื่อความบันเทิงใจและมีสิ่งสอนใจเป็นจุดประสงค์รอง

สรุปได้ว่า นิทานเป็นเรื่องเล่าที่แต่งขึ้นมาด้วยการผูกเรื่องขึ้น โดยอาศัยประวัติของความจริงบ้าง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงบ้าง หรืออาจเป็นเรื่องที่แต่งขึ้นมาจากจินตนาการหรืออิงความจริง มีวัตถุประสงค์เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินสอดแทรกแง่คิด คติสอนใจและแฝงด้วยการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมอันดีงาม เพื่อให้ผู้ฟังนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติตนที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคม

2.2 ความหมายของการเล่านิทาน

พัชรี ไชยะสนิท ได้กล่าวว่า การเล่านิทาน หมายถึง (80 :2535) ถึง การเล่าเรื่องให้เด็กฟังและสนทนาโต้ตอบ อภิปรายซักถาม แสดงข้อคิดเห็นและแสดงท่าทางประกอบเรื่องราวหรือประสบการณ์รอบตัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการเล่า

เกริก ยุ้นพันธ์ (2539: 35) การเล่านิทานคือผู้ที่มีความสามารถในการเล่า เรื่องราวผู้เล่าแต่ละคนมักจะมีลักษณะเด่นพิเศษแตกต่างกันบางคนใช้เสียงเป็นเสียงเร้าความสนใจบางคนอาจใช้ท่าทางประกอบการเล่าแล้วเกิดความสนุกสนานบางคนสร้างสื่อหรืออุปกรณ์ช่วยในการเล่าให้เกิดความตื่นตาตื่นใจ

สรุปได้ว่าการเล่านิทานหมายถึงวิธีการในการถ่ายทอดเรื่องราวของนิทานให้เด็กได้ฟังไม่ว่าจะเป็น โดยใช้น้ำเสียงท่าทางประกอบ เรื่องราวสื่อวัสดุอุปกรณ์ตลอดจนการส่งเสริมให้เด็กได้มีโอกาสเป็นผู้เล่าด้วยตนเอง

2.3 ประเภทของนิทาน

เกริก ยุ้นพันธ์ (2539: 20 - 22) กล่าวถึงการแบ่งประเภทของนิทานตามรูปแบบของนิทานและตามเนื้อหาสาระที่เป็นเรื่องราวของนิทานแบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ 8 ประเภทคือ

1. เทพนิยายหรือเรื่องราวปรัมปราเป็นนิทานหรือนิยายที่เกินเลยความเป็นจริงของมนุษย์ส่วนใหญ่เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับอภินิหารตัวเอกหรือตัวละครเด่นๆจะมีอภินิหารหรือเวทมนต์ฤทธิ์เดชจากหรือสถานที่ในเรื่องมักเป็นสถานที่พิเศษหรือถูกกำหนดขึ้นมาเช่น สรวงสวรรค์หรือเมืองบาดาลมีพระเอกเป็นเจ้าชายมีนางเอกเป็นเจ้าหญิงมีนางฟ้ามีเทวดามียักษ์เป็นต้น

2. นิทานประจำท้องถิ่นหรือนิทานพื้นบ้านมักเป็นนิทานที่ถูกเล่าขานตกทอดต่อเนื่องกันมาเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับตำนานพื้นบ้าน

ประวัติความเป็นมาของท้องถื่นภูเขาทะเลแม่น้ำเรื่องราวของ โบราณวัตถุ
ที่มีเหตุแห่งที่มาของการสร้างการคิดฯลฯ

3. นิทานคติสอนใจเป็นนิทานที่เรียบเรียงเชิงเปรียบเทียบเกี่ยวกับ
ชีวิตและความเป็นอยู่ร่วมกันในสังคมให้บังเกิดผลในการดำรงชีวิตและ
ความเป็นอยู่ให้พิถีพิถันละเอียดรอบคอบและไม่ประมาทช่วยเหลือหรือ
เมตตาต่อผู้อื่นและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

4. นิทานวีรบุรุษเป็นนิทานที่กล่าวอ้างถึงบุคคลที่มีความสาร
ถองอาจกล้าหาญมักเป็นเรื่องราวจริงของบุคคลสำคัญๆไว้มัก
สร้างฉากหรือสถานการณ์ที่น่าตื่นเต้นเกินความเป็นจริงเพื่อให้เรื่องราว
สนุกสนานทำให้เกิดความรู้สึกคล้อยตามว่าบุคคลที่เป็นบรรพบุรุษนั้น
มีความสามารถและน่าสนใจจริงๆ

5. นิทานอธิบายเหตุเป็นเรื่องราวของเหตุที่มาของสิ่งหนึ่งสิ่ง
ใดและอธิบายพร้อมตอบคำถามเรื่องราวต่างๆด้วยเช่นเรื่องกระต่ายใน
ดวงจันทร์ทำไมน้ำทะเลจึงเค็มหนักกับกาเป็นต้น

6. เทพปกรณัมเป็นนิทานที่เกี่ยวกับความเชื่อ โดยเฉพาะตัว
บุคคลที่มีอภินิหารเหนือความเป็นจริงลึกลับได้แก่พระอินทร์พระพรหม
ทศกัณฐ์เป็นต้น

7. นิทานที่มีตัวสัตว์เป็นตัวเอกเปรียบเทียบเรื่องราวเกี่ยวกับ
ชีวิตมนุษย์ที่อยู่ร่วมกันในสังคมสอนจริยธรรมแฝงแง่คิดและแนวทาง
แก้ไขบางครั้งสอนแบบทางอ้อมผู้อ่านหรือผู้ฟังจะต้องพิจารณาเองเป็น
เรื่องบันเทิงคดีที่สนุกสนาน

8. นิทานตลกขบขันเป็นเรื่องเปรียบเทียบชีวิตความเป็นอยู่
แต่มีมุขที่ตลกขบขันสนุกสนานทำให้เกิดความรู้สึกเป็นสุขเนื้อเรื่องเกี่ยว
กับไหวพริบเรื่องราวแปลกๆเรื่องเหลือเชื่อเรื่องเกินความจริงเป็นต้น

นิทานมีหลายประเภทด้วยกันการแยกประเภทนิทานขึ้นอยู่กับ
ลักษณะของเรื่องและที่มาของนิทานเป็นสำคัญซึ่งจะขอแบ่งประเภท
ของนิทานออกเป็น 8 ประเภท (สันหพัพัฒน์ อรุณธาริ. 2542: 17) ตาม
สภาพการณ์ปัจจุบันดังนี้

1. นิทานปรัมปรา
2. นิทานท้องถื่น
3. นิทานเทพนิยาย
4. นิทานตลกขบขัน
5. นิทานสร้างเสริมคุณธรรม

6. นิทานเรื่องเกี่ยวกับสัตว์

7. นิทานที่ให้ความรู้เฉพาะเรื่องเช่นเรื่องยาเสพติดเรื่องสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

8. นิทานส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

สรุปว่านิทานมีหลายประเภทซึ่งสามารถจำแนกออกเป็นหมวดใหญ่ๆได้ 2 หมวดด้วยกันคือนิทานสมัยเก่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับความเชื่อต่างๆส่งเสริมคุณธรรมเช่น ศาสนาประเพณีวัฒนธรรมและอภินิหาร เป็นต้นนิทานสมัยใหม่มีเนื้อหาเป็นปัจจุบันส่งเสริมความรู้และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

2.4 จุดประสงค์ของการเล่านิทาน

กุหลาบ ตันติผลาชีวะ (2541: 11 - 12) ได้กล่าวว่าการเล่านิทานให้เด็กฟังนั้น มีเป้าหมายสำคัญอยู่ 3 ประการคือ

1. ให้เด็กได้พัฒนาภาษาและความคิดการเล่านิทานจึงไม่ควรมาจากครูคนเดียวควรช่วยให้เด็กเป็นผู้เล่านิทานเองด้วยการให้เด็กเล่านิทานเองจะช่วยให้เด็กได้แสดงออกถึงความรู้สึกรายความคิดของตนให้กระจ่างและพัฒนาทางภาษาหากครูเล่าเองควรมีการถามตอบโต้ที่ให้เกิดคิดระหว่างการเล่านิทานด้วย

2. สร้างความรักการอ่านและหนังสือให้กับเด็กเวลาเล่านิทานเป็นเวลาสร้าง ความสนใจในการอ่านและหนังสือให้กับเด็กมากครูควรเตรียมให้พร้อม โดยการอ่านนิทานเล่มที่จะเล่าให้เข้าใจจำได้เวลาอ่านให้เปิดหนังสือเสมอตาเด็กตาครูจับที่เด็กคอยสังเกตคอยตั้งคำถามเป็นช่วงๆเพื่อช่วยให้เด็กทบทวนรายละเอียดและตื่นตัวที่จะฟังอยู่เสมอเวลาเล่านิทานควรจัดเป็นกลุ่มเล็กๆ 4 - 5 คนถ้าไม่ได้ก็ให้เด็กนั่งเป็นวงเห็นหน้าครูชัดเจนและครูเห็นเด็กทุกคนถ้าเด็กรู้สึกเพลิดเพลินกับนิทานจากหนังสือที่ครูเล่าเด็กจะชอบและสนใจที่จะอ่านหนังสือด้วยตนเองสิ่งนี้เป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างนิสัยรักการอ่านและความรักหนังสือที่ดี

3. สร้างการเรียนรู้อย่างมีความหมายให้กับเด็กจุดประสงค์ของการเล่านิทานคือการสร้างการเรียนรู้ให้กับเด็กทั้งทางด้านสังคมอารมณ์คุณธรรมหรือแม้แต่การพัฒนาสติปัญญาก็สามารถใช้นิทานเป็น

สื่อของการเรียนรู้ได้จุดสำคัญที่จะนำไปสู่จุดประสงค์ของการเรียนรู้นั้น นอกจากเนื้อหาของนิทานตรงประเด็นแล้วบรรยากาศในการเล่ามีความสำคัญมากผู้เล่าที่ดีต้องสนุกกับการเล่านิทานและสามารถสื่อสารเรื่องราวให้เด็กเกิดความกระตือรือร้นที่จะฟัง ในขณะที่เดียวกันต้องหยุดถามเป็นระยะๆหรือให้เด็กมีส่วนร่วมในการเล่านิทาน โดยเฉพาะประเด็นที่ต้องการให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์การเล่านิทานอาจเล่าซ้ำได้ทั้งนี้เพื่อให้เด็กได้ถ่ายโยงข้อมูลใหม่เปรียบเทียบเพื่อหาข้อสรุปที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทฤษฎีของพิวาเจท์ที่ว่าด้วยการคิดเพื่อการพัฒนาความรู้ใหม่

สรุปได้ว่าจุดประสงค์ของการเล่านิทานคือใช้นิทานเป็นสื่อการเรียนรู้เพื่อช่วยพัฒนาด้านภาษาด้านความคิดด้านอารมณ์และจิตใจ สร้างสมาธิปลูกฝังจริยธรรมส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์และแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

2.5 เทคนิควิธีในการเล่านิทานสำหรับเด็กปฐมวัย

ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2540: 45 - 46) กล่าวว่าในการเล่านิทานสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งคือการสร้างความประทับใจให้แก่ผู้ฟังจุดเริ่มต้นอยู่ที่การเตรียมให้พร้อมข้อมให้ดีของผู้เล่าผู้เล่าจะต้องหาจุดสำคัญของเรื่องให้ครบและสรุปให้จับใจความดังนี้ ประโยคแรกที่จะใช้ในการเริ่มเรื่องควรหาถ้อยคำที่ฟังดูแล้วน่าตื่นเต้นสนใจให้ติดตามเรื่องต่อไป คอยสังเกตว่าผู้ฟังยังให้ความสนใจกับบทบาทลีลาการเล่าอยู่หรือไม่ถ้ารู้สึกว่าการกำลังสูญเสียความสนใจควรเปลี่ยนบรรยากาศด้วยการหยุดพักแล้วถามปัญหาอะไรเอ่ยปัญหาเขาว์หรือปัญหาสนุกๆการจบเรื่องประโยคสุดท้ายจะปิดเรื่องต้องมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าประโยคแรกที่เริ่มใช้เริ่มเรื่องผู้เล่าจะต้องคิดและเตรียมไว้ก่อนว่าจะปิดเรื่องด้วยประโยคใดจึงจะเป็นการสรุปจบที่จับใจผู้ฟัง โดยทั่วไปมักปิดการเล่านิทานด้วยถ้อยคำที่กินใจให้ข้อคิดหรือทิ้งท้ายไว้ให้คิดกิจกรรมภายหลังการเล่านิทานสิ่งที่ไม่ควรละเลยหลังจากที่เล่านิทานจบควรมีคำถามเกี่ยวกับนิทานที่นำมาเล่าให้เด็กตอบซึ่งอาจเป็นคำถามที่เกี่ยวกับชื่อตัวละครที่สำคัญเหตุการณ์ที่สำคัญและข้อคิดที่ได้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541: 78 - 79) ได้เสนอ วิธีการเล่านิทานที่ครูควรทราบดังนี้คือ

1. เนื้อเรื่องต้องเหมาะสมกับวัยใช้เรื่องที่มีความดีชนะความชั่วเสมอไปและผู้เล่าต้องจำเนื้อเรื่องได้ดีทุกตอน

2. เสียงผู้เล่าจะต้องให้เด็กทั้งหมดได้ยินเสียงผู้เล่าอย่างชัดเจนระดับเสียงและจังหวะพูดถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง ใส่ความรู้สึกลงไปในน้ำเสียงถ้าผู้เล่าสามารถทำเสียงสูงต่ำทำเป็นเสียงเด็กเสียงคนแก่หรือทำเสียงตามลักษณะของตัวละครได้เด็กจะยิ่งสนใจมากยิ่งขึ้น

3. ท่าทางถ้ามีภาพประกอบผู้เล่าไม่ต้องใช้ท่าทางมากแต่เน้นที่ภาพหากไม่มีภาพประกอบก็ควรใช้ท่าทางประกอบบ้างตามโอกาสแต่อย่าใช้มากเกินไปพึงระวังให้เป็นไปตามธรรมชาติ

4. จังหวะจังหวะในการพูดเป็นสิ่งที่จะช่วยให้นิทานน่าสนใจ

5. อารมณ์ในขณะที่เล่าควรเล่าให้เด็กเห็นถึงความรู้สึกและอารมณ์ของผู้เล่าเช่นอารมณ์รื่นเริงความรู้สึกตื่นเต้นหรืออารมณ์เศร้า ฯลฯ

6. ข้อตกลงก่อนฟังนิทานควรมีข้อตกลงกันว่าผู้ฟังจะต้องไม่พูดแซงในเวลาที่ฟังนิทาน

7. เวลาในการเล่าเด็กอายุ 5 - 6 ปีใช้เวลาประมาณ 20 นาที กลุยา ตันติผลาชีวะ (2541: 16 - 17) กล่าวถึงการเล่านิทานที่มีขั้นตอนการดำเนินการเป็นลำดับในแต่ละขั้นตอนของการเล่าต้องมีการจัดเตรียมให้เหมาะสมจึงจะทำให้การเล่านิทานมีความหมายประทับใจแก่ผู้ฟังแมวนิทานจะเป็นสิ่งที่เด็กชอบและพร้อมที่จะฟังอยู่เสมอก็ตามนิทานทุกเรื่องกับการเล่าทุกครั้งไม่สามารถตั้งใจให้เด็กอยู่กับที่ได้ตั้งแต่ต้นจนจบเว้นแต่กระบวนการเล่านั้นจะมีขั้นตอนการเตรียมการที่ดีนอกจากจะทำให้นิทานดำเนินไปสู่จุดประสงค์ของผู้เล่าที่ต้องการแล้วต้องทำให้เด็กเพลิดเพลินกับนิทานที่เล่าด้วยในการเตรียมการเพื่อการเล่าครูเป็นผู้เล่าครูต้องจัดเตรียมเนื้อหาบทนิทานก่อนถ้าเป็นนิทานที่มาจากหนังสือนิทานครูควรต้องอ่านให้เข้าใจจำเนื้อเรื่องให้ได้เมื่อนำไปเล่าประกอบภาพในหนังสือจะได้พูดความต่อเนื่องเป็นเรื่องราวมีการหยุดพักถามตอบจะทำให้เข้าใจง่ายไม่ลืมการเตรียมเด็กสำหรับฟังนิทานที่นั่งของครูและเด็กจะต้องใกล้ชิดกันครูอาจนั่งสูงกว่าเด็กเล็กน้อยเพื่อให้สามารถแสดงภาพในหนังสือหรือภาพอื่นๆในระดับสายตาเด็กขณะเล่าครูควรจัดเด็กเป็นกลุ่มเล็กๆถ้าเป็นกลุ่มใหญ่ให้นั่งล้อมวงครูครูเริ่มกิจกรรมเตรียมเด็กด้วยการให้เด็กร้องเพลงดูภาพหรือกล่าวคำจูงใจเพื่อให้เด็กมีอารมณ์พร้อมที่จะฟังเมื่อพร้อมแล้วจึงเริ่มต้นด้วย

การเล่านิทานการดำเนินเรื่องอาจเป็นการนำเสนอด้วยภาษาพูดอย่างเดียวหรือใช้ภาษาท่าทางหรือใช้สื่อประกอบต่างๆทั้งแถบบันทึกเสียงและภาพประกอบผู้เล่าต้องใช้ภาษาที่เด็กเข้าใจง่ายถูกหลักไวยากรณ์การสนทนาอาจใช้ภาษาถิ่นหรือใช้คำคุ้นที่เด็กเคยชินจะช่วยให้การเล่ามีประสิทธิภาพและมีความหมายตรงกับจุดประสงค์ของผู้เล่ามากขึ้นการสรุปเรื่องขั้นตอนสุดท้ายของการเล่านิทานทุกครั้งควรมีการสรุปเรื่องด้วยคำถามเกี่ยวกับประเด็นสาระสำคัญของเรื่องลักษณะของตัวแสดงในเรื่องความรู้และคำสั่งสอนที่ได้จากเรื่องเพื่อให้เด็กได้คิดทบทวนและเก็บข้อความรู้จากนิทานเป็นการย้ำเตือนทำให้เด็กจดจำเรื่องราวได้ดี

2.6 คุณค่าและประโยชน์ของนิทานที่มีต่อเด็กปฐมวัย

สมศักดิ์ ปริบูรณ์ (2542: 59 – 62) กล่าวว่า การเล่านิทานเป็นวิธีการให้ความรู้วิธีหนึ่งที่ทำให้เด็กสนใจในการเรียนรู้สามารถจดจำกล้าแสดงออกและมีแรงจูงใจที่จะเปิดรับพฤติกรรมดังนี้

1. พัฒนาการด้านต่างๆได้แก่

1.1 พัฒนาการทางกายกิจกรรมการเล่านิทานอาจมีกิจกรรมอื่นๆประกอบเช่นการให้เด็กได้มีโอกาสดึงการชักกล้ามเนื้อต่างๆของร่างกายประกอบการฟังนิทาน

1.2 พัฒนาการทางอารมณ์ในขณะที่ฟังนิทานเด็กจะเกิดความรู้สึกเพลิดเพลินมีสมาธิจดจ่อกับเนื้อหาในนิทานพร้อมที่จะสร้างจินตนาการของตนเองเป็นผลทำให้เด็กกล้าคิดกล้าแสดงออกเป็นตัวของตัวเองและเกิดความมั่นใจ

1.3 พัฒนาการทางสังคมนิทานทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนในสังคมมีความพร้อมในการคบค้าสมาคมกับบุคคลอื่นๆรู้จักการรวมกลุ่มเกิดความสนิทสนมระหว่างผู้ฟังด้วยกันเองและระหว่างผู้ฟังกับผู้เล่าและรู้จักการรอคอยจึงถือได้ว่านิทานช่วยสร้างพัฒนาการทางสังคมของเด็กได้อย่างดียิ่งพัฒนาการทางสติปัญญานิทานเป็นสิ่งเสริมสร้างสติปัญญาได้อย่างเป็นรูปธรรมเช่นการจับใจความสำคัญของเรื่องมีทักษะการใช้ภาษา รู้จักการเรียบเรียงถ้อยคำในการโต้ตอบระหว่างผู้เล่าและผู้ฟังเพิ่มพูนคำศัพท์และขยายประสบการณ์ของตนเองให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

1.4 พัฒนาการทางจริยธรรมเนื่องจากเด็กขาดประสบการณ์ในการพิจารณาสิ่งใดดีสิ่งใดชั่วจึงต้องอาศัยการอบรมสั่งสอนของผู้ใหญ่บางครั้งเป็นสิ่งที่น่าเบื่อทำให้เด็กต่อต้านการใช้นิทานการอบรมสั่งสอนจะทำให้เด็กชื่นชอบเพราะเด็กจะจินตนาการตามและเห็นพ้องกับสิ่งที่อบรมสั่งสอนอย่างเต็มใจการเล่านิทานจึงเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางจริยธรรมกล่าวคือวิธีแรกใช้นิทานที่สอดแทรกคติธรรมสอนใจเพื่อให้ทราบเรื่องราวของการทำความดีละเว้นความชั่วสำหรับอีกวิธีหนึ่งคือการจัดประสบการณ์ซึ่งอาจเลือกกิจกรรมที่ได้จากเนื้อหาในนิทานมาให้เด็กทดลองปฏิบัติเช่นทดลองสวมบทบาทของตัวละครในนิทานเพื่อให้เด็กเข้าใจถึงความรู้สึกของตัวละครตามเนื้อเรื่องในนิทานเพราะแม้เด็กจะฟังรู้เรื่องแต่ก็อาจไม่ซาบซึ้งกับเหตุการณ์ในนิทานจากการฟังเท่ากับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเอง

2. เสริมสร้างและปรับปรุงบุคลิกภาพเมื่อฟังนิทานแล้วเกิดความประทับใจผู้ฟังจะนำตัวแบบในนิทานที่ตนเองประทับใจนั้นมาปรับปรุงเสริมสร้างบุคลิกภาพของตนเอง

3. การปรับตัวและแก้ไขพฤติกรรมให้เป็นที่ยอมรับของสังคมซึ่งเนื้อหาในนิทานมักจะเปรียบเทียบตัวละครที่ดีและเลวให้เห็นอยู่เสมอๆ เมื่อเด็กได้ฟังนิทานก็จะนำไปคิดว่าตัวแบบในนิทานแบบใดเป็นที่ยอมรับของสังคมเด็กก็จะนำตัวแบบที่สังคมยอมรับนั้นมาปฏิบัติและทำให้เด็กเห็นแนวทางในการปรับตัวที่พึงพอใจและเหมาะสมตามความต้องการของเด็ก

4. ได้รับความสนใจและช่วยเสริมสร้างบรรยากาศขณะที่เด็กต่างเครื่องเครียดกับกิจกรรมบางอย่างทำให้เกิดความอ่อนล้านิทานจะช่วยเปลี่ยนบรรยากาศทำให้เด็กกระฉับกระเฉงว่องไวและสามารถใช้นิทานในการสร้างสมาธิให้กับเด็กได้อีกด้วย

ส่วนการดี ศรีประยูร (2542: 30) ได้กล่าวถึงคุณค่าของนิทานต่อการเรียนการสอนดังนี้

1. ให้ความบันเทิงใจกับเด็กๆ ทำให้ผ่อนคลายอารมณ์ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินทำให้เด็กร่าเริงแจ่มใสสมวัย

2. นิทานใช้นำเข้าสู่บทเรียน

3. นิทานช่วยเปลี่ยนทัศนคติที่ไม่ดีหรือผิดบางประการของเด็กเกี่ยวกับความเชื่อความกลัวและสอนจริยธรรมแก่เด็ก

4. นิทานจะทำให้เด็กๆ หรือผู้ฟังสามารถใช้กระบวนการคิดพิจารณาแก้ปัญหาได้

5. ใช้นิทานเป็นเครื่องมือฝึกทักษะทางภาษาและกระบวนการคิด

6. ฝึกให้เด็กเป็นผู้รู้จักฟังมีสมาธิรู้จักสำรวจอริยาบถของตนเอง

7. ใช้นิทานส่งเสริมการอ่าน

8. ใช้นิทานเพื่อสร้างความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับเด็กซึ่งจะส่งผลไปถึงการปกครองเด็ก

สำหรับเกริก ยूनพันธ์ (2543: 55 – 56) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเล่านิทานดังนี้

1. เด็กๆ หรือผู้ฟังจะเกิดความรู้สึกอบอุ่นหรือใกล้ชิดกันเองกับผู้เล่า

2. เด็กๆ หรือผู้ฟังจะเกิดความรู้สึกร่วมในขณะที่ฟังทำให้เขาเกิดความเพลิดเพลินผ่อนคลายและสดชื่นแจ่มใส

3. เด็กๆ หรือผู้ฟังจะมีสมาธิหรือตั้งใจที่มีระยะเวลาสั้นหรือยาวขึ้น โดยเฉพาะผู้เล่าที่มีความสามารถในการตรึงให้ผู้ฟังหรือเด็กๆ จดจ่ออยู่กับเรื่องราวที่ผู้เล่าเล่าเรื่องที่มีขนาดยาว

4. เด็กๆ หรือผู้ฟังจะถูกกล่อมเกลียดด้วยนิทานที่มีเนื้อหาส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมทำให้เด็กๆ และผู้ฟังเข้าใจในความดีและความงามยิ่งขึ้น

5. นิทานจะทำให้เด็กๆ หรือผู้ฟังมีความละเอียดอ่อนรู้จักการรับและการให้มองโลกในแง่ดี

6. นิทานจะทำให้เด็กๆ หรือผู้ฟังสามารถใช้กระบวนการคิดในการพิจารณาแก้ปัญหา

7. นิทานจะสร้างความกล้าให้กับเด็กๆ หรือผู้ฟังได้โดยการแสดงออกที่ผ่านกระบวนการคิดที่มีประสิทธิภาพ

8. เด็กๆ และผู้ฟังจะได้ความรู้ที่เป็นประโยชน์และสามารถประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้

9. นิทานช่วยเสริมสร้างจินตนาการที่กว้างไกลไร้ขอบเขตให้กับเด็กหรือผู้ฟัง

10. นิทานสามารถช่วยให้เด็กๆและผู้ฟังได้รู้จักการใช้ภาษาที่ถูกต้อง การออกเสียง การกระดก ลิ้นตัวเรื่อ และ ล ลิง ได้อย่างถูกต้องและเป็นธรรมชาติ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่านิทานมีคุณค่าและประโยชน์คือเด็กจะได้พัฒนาการทางร่างกายทั้ง 4 ด้านจากการฟังนิทานไม่ว่าจะเป็นพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา นอกจากนี้ยังช่วยปรุงแต่งบุคลิกภาพให้กับเด็ก ช่วยเปลี่ยนทัศนคติที่ไม่ดีให้กับเด็ก ปลุกฝังนิสัยรักการอ่าน สร้างสมาธิ และสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างผู้เล่าและผู้ฟัง

3.แนวคิดเกี่ยวกับความซื่อสัตย์

3.1 ความซื่อสัตย์ หมายถึง

ความซื่อสัตย์เป็นลักษณะที่ช่วยให้เป็นที่ยอมรับนับถือและไว้วางใจเป็นที่น่าคบหาสมาคมด้วย ถ้าขาดความซื่อสัตย์จะเป็นคนไม่น่าคบหาสมาคมเป็นที่ระแวงแคลงใจของเพื่อนและบุคคลใกล้ชิด โดยปกติแล้วผู้ปฏิบัติตนด้วยความซื่อสัตย์จะมีความเจริญก้าวหน้าทั้งด้านส่วนตัว การประกอบอาชีพ การสังคม ความซื่อสัตย์หมายถึงการประพฤติตรงและจริงใจ ไม่คิดคดทรยศไม่ โกงไม่หลอกลวงพฤติกรรมที่แสดงว่ามีความซื่อสัตย์มีดังนี้ 1.ตรงต่อเวลานัดหมายแล้วมาตามนัดและตรงเวลา มาโรงเรียนตรงเวลาไม่มาสาย 2.ไม่พูดปดพูดความจริงเสมอ 3.ไม่หน้าไหว้หลังหลอกต่อหน้าทำอย่างหนึ่งและลับหลังทำอีกอย่างหนึ่ง 4.ยอมรับผิดเมื่อทำผิดไม่ใส่ร้ายความผิดให้กับผู้อื่น 5.จ่ายเงินทุกครั้งเมื่อซื้อสิ่งของขึ้นรถประจำทางหรือโดยสารยานพาหนะอื่นๆหรือใช้บริการอื่นๆที่ต้องเสียเงินค่าบริการ 6. ไม่หยิบฉวยสิ่งของของผู้อื่นมาเป็นของตนจะใช้สิ่งของผู้อื่นต้องขออนุญาตก่อน 7.ไม่ลอกการบ้านเพื่อนไม่แอบอ้างผลงานเพื่อนเป็นผลงานตัวเองไม่ลอกคำตอบเพื่อน

3.2 ลักษณะและประเภทของความซื่อสัตย์

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา)2525: 129-131ได้ (วิเคราะห์โครงสร้างของความซื่อสัตย์ว่าแบ่งออกเป็น 4 ลักษณะคือ

1. ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง คือความรู้สึกรับผิดชอบชั่วดี มีความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด พฤติกรรมแสดงออกคือ

1.1 ไม่สับปลับกลับกรอก

1.2 ไม่คล้อยตามพวกที่ลากหรือจูงไปในทางที่เสื่อม

เสีย

1.3 มั่นคงต่อการกระทำดีของตน

1.4 ไม่คดโกงมีความตั้งใจจริง

1.5 ประพฤติตรงตามที่พูดและคิด

2. ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่การงาน พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก คือ

2.1 ไม่เอาเวลาทำงานในหน้าที่ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว

2.2 ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ทำประโยชน์ส่วนตัว

3. ความซื่อสัตย์ต่อบุคคล คือ มีความซื่อตรงต่อผู้อื่น ต่อมิตรต่อหัวหน้า ต่อผู้มีพระคุณ พฤติกรรมที่แสดงออก คือ

3.1 ประพฤติตรงไปตรงมา ไม่คิดคดต่อผู้อื่น

3.2 ไม่ชักชวนไปในทางที่เสื่อมเสีย

3.3 ไม่สอพลอเพื่อหาประโยชน์ส่วนตัว

3.4 ยินดีในความสำเร็จของผู้อื่น ไม่คิดริษยาหรือกลั่น

แกล้ง

4. ความซื่อสัตย์ต่อคณะ สังคม และประเทศชาติ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออก คือ

4.1 ร่วมมือร่วมใจกันทำงานด้วยความบริสุทธิ์ใจ

4.2 ไม่เห็นแก่ประโยชน์ของตน หรือเอาดีเข้าตัว

4.3 ไม่ร่วมมือกันทำงานใดๆ ที่ผิดกฎหมาย หรือผิด

ระเบียบข้อบังคับของสังคม หรือหมู่คณะ

นอกจากนี้ ยังได้ระบุถึงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความไม่ซื่อสัตย์สุจริตที่มักจะพบอยู่ในชีวิตประจำวันดังนี้

1. ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างไม่อยู่ก็ไม่ทำงาน

2. มาทำงานช้าเลิกเร็วก่อนเวลาที่กำหนด

3. ยืมของและทำเป็นลืมไม่ส่งคืน

4. ทำของผู้อื่นเสียหายแล้วนิ่งเฉย

5. ทำงานแต่เฉพาะหน้า ทำงานลวกๆ

6. ชื้อของ สตางค์ทอนเกินก็เฉยเสีย

7. เอาของคนอื่นมาเป็นของตนเอง
8. ไม่ซื่อสัตย์
9. ไม่รักษาคำมั่นสัญญา
10. ทุจริตต่อหน้าที่ การคดโกง
11. กล่าวเท็จ การบิดพลิ้ว การหลอกลวง
12. ไม่ตรงต่อเวลา

) บรูซัย ศิริมหาสาคร 2546: 53:55 กล่าวว่า ความซื่อสัตย์ (สุจริต) เป็นคุณธรรมที่จำเป็นในการอยู่ร่วมกันในสังคม เพราะถ้าทุกคนมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น สังคมย่อมมีความสุข พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 ทรงเน้นถึงความซื่อสัตย์สุจริตมาก ดังจะเห็นได้จากพระบรมราโชวาท ซึ่งพระราชทานแก่ปวงชนชาวไทย 4 ประการ คือ

1. การรักษาความสัตย์ ความจริงใจต่อตัวเอง ที่จะประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์และเป็นธรรม

2. การรู้จักข่มใจตนเอง ฝึกใจตนเองให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความสัตย์

3. การอดทน อดกลั้น และอดออมที่จะมาประพฤติกว้างความสัตย์สุจริต ไม่ว่าด้วยเหตุประการใด

4. การรู้จักละวางความชั่ว ความทุจริต และรู้จักสละประโยชน์ส่วนน้อยของตนเพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่ของบ้านเมือง

จากพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวดังกล่าว อาจจำแนกประเภทความซื่อสัตย์สุจริตที่ทุกคนพึงมีและพึงยึดถือปฏิบัติ ดังนี้

1. ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง คือ การปฏิบัติตามสิ่งที่ตนได้สัญญากับตัวเองไว้ เช่น การตรงต่อเวลา การตั้งใจจะทำในสิ่งที่ดี หรือ การตั้งใจงดเว้นการกระทำในสิ่งที่ไม่ดี เป็นต้น

2. ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ คือ การปฏิบัติตนตามหน้าที่โดยมิได้มุ่งแสวงหาประโยชน์ส่วนตน ซึ่งนอกเหนือจากค่าตอบแทนที่ได้รับตามปกติ เช่น การรับสินบนต่าง ๆ หรือการฉ้อโกงเงินของหน่วยงาน เป็นต้น

3. ความซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น คือ การปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความสุจริต ทั้งต่อหน้าและลับหลัง เช่น การนำทรัพย์สินหรือสิ่งของที่เก็บได้ส่งคืนเจ้าของ หรือการปฏิบัติตามสัญญาที่ให้ไว้กับผู้อื่น เป็นต้น

4. ความซื่อสัตย์ต่อประเทศชาติ คือ การปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี ไม่ทำผิดกฎหมายบ้านเมือง เช่น การฉ้อราษฎร์บังหลวงหรือการประกอบอาชีพทุจริต เป็นต้น

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าความซื่อสัตย์โดยทั่วไปนั้นมี 4 ด้าน คือ ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต่อผู้อื่น ต่อหน้าที่และต่อประเทศชาติ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งประเภทความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัยออกเป็น 2 ด้าน คือ ความซื่อสัตย์ต่อตนเองและต่อผู้อื่น

3.3 ความสำคัญของความซื่อสัตย์

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ชัตติยา วรรณสูตร); และคนอื่นๆ อ้างถึง พระบรมราโชวาทฯ. 2523: 7 เรื่องการทำงานก็ทรงเน้นความซื่อสัตย์เป็นสำคัญ การที่จะ (ทำงานให้สัมฤทธิ์ผลสมปรารถนา คือให้เน้นประโยชน์และเน้นธรรมด้วยนั้น. จะอาศัยแต่เพียงความรู้อย่างเดียวไม่ได้ จำเป็นต้องอาศัยความสุจริต ความบริสุทธิ์ใจ และความถูกต้องเป็นธรรมประกอบด้วย เพราะความรู้ที่นั้นเสมือนเครื่องยนต์ที่ทำให้รถยนต์เคลื่อนที่ไปได้ประการเดียว ส่วนคุณธรรมดังกล่าวเป็นเสมือนหนึ่งพวงมาลัยหรือหางเสือ ซึ่งเน้นปัจจัยที่นำทางให้รถยนต์ดำเนินไปถูกทางด้วยความสวัสดิ คือ ปลอดภัยจนบรรลุถึงจุดประสงค์

ความซื่อสัตย์ ถือเป็นคุณธรรมในลำดับต้นๆ ที่ต้องมีในตัวบุคคลในสังคมที่เจริญแล้วดังเช่นที่พระพุทธเจ้าระบุไว้ในมหาชาดกธรรม) อันได้แก่ (ธรรมะสำหรับผู้ครองเรื่อง)1) สัจจะ ซื่อสัตย์ ซื่อตรง (2) ทมะ (การมีความข่มใจ)3) ขันติ ความอดกลั้น (4) จาคะ การบริจาคทาน (

นอกจากนั้น ในจรรยาบรรณของวิชาชีพต่างก็มีการระบุถึงความซื่อสัตย์ไว้เสมอ อันหมายถึงความซื่อสัตย์ต่ออาชีพของตน ซื่อสัตย์ต่อตนเอง และหน้าที่ของตนเอง รวมถึงการซื่อสัตย์ต่อผู้อื่นอันได้แก่กลุ่มเป้าหมายที่ตนให้บริการ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

สุดาวดี ไยพิมล (2533 : 60 – 66) ได้ศึกษาความสามารถในการจำแนกพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการเล่านิทาน โดยใช้หุ่นมือและการเล่านิทาน โดยแสดงบทบาทสมมติ

ประกอบกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กปฐมวัยอายุ 5 – 6 ปีจำนวน 30 คนกลุ่มทดลองใช้วิธีเล่านิทาน โดยแสดงบทบาทสมมติประกอบกลุ่มควบคุมใช้วิธีการเล่านิทาน โดยใช้หุ่นมือประกอบผลการวิจัยพบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้ฟังการเล่านิทาน โดยใช้หุ่นมือประกอบการเล่านิทาน โดยแสดงบทบาทสมมติประกอบมีความสามารถในการจำแนกพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่าเด็กที่ได้ฟังการเล่านิทาน โดยแสดงบทบาทสมมติและใช้หุ่นมือประกอบมีความสามารถในการจำแนกพฤติกรรมซื่อได้ใกล้เคียงกัน

เสาวนิจ นิจอนันต์ชัย)2547: 46ได้ศึกษาการปลูกฝัง (คุณธรรมความซื่อสัตย์ในชุมชนพุทธ คริสต์และอิสลามในประเทศไทย การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพโดยใช้แนวคิดหลัก คือแนวความซื่อสัตย์ โครงสร้างทางสังคม กระบวนการขัดเกลาทางสังคม หลักคำสอนของศาสนา หลักการศึกษาในโรงเรียน แนวคิดด้านชุมชนนิยม และใช้คนซื่อสัตย์เป็นตัวอย่าง ซึ่งชุมชนเป็นผู้เลือกจำนวน 50 คน ผลจากการศึกษาโดยใช้การสัมภาษณ์ระดับลึกพบว่า คุณธรรมความซื่อสัตย์ที่เข้มแข็งเกิดจากการอบรมเลี้ยงดูที่ใกล้ชิดของพ่อแม่ ความรับผิดชอบและการพึ่งตนเองเร็วตั้งแต่วัยเด็ก พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครูและพระเป็นแบบอย่างและมีความรู้ด้านวิชาการทันสมัย โดรงเรียนเน้นศาสนาควบคู่วิชาการ ชุมชนมีขนาดเหมาะสม มีสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการสร้างความสัมพันธ์กันและมีระบบสาธารณูปโภคดี วัดควรจัดสรรที่ดินให้ประชาชนได้อยู่ใกล้วัดมากที่สุด ชุมชนสร้างใหม่ควรจัดให้มีวัดและโรงเรียนเพื่อให้เด็ก ผู้ปกครองและเพื่อนบ้านได้สร้างความสัมพันธ์กันมากขึ้น ส่วนด้านสื่อโทรทัศน์ภาครัฐควรกำกับดูแลให้มีการจัดรายการธรรมะและรายการส่งเสริมคุณธรรมความซื่อสัตย์ให้มากขึ้น และมีเวลาออกอากาศที่เหมาะสม

วารี นิยมธรรม (2535: 46-59) ได้ศึกษาผลการใช้เทคนิคแม่แบบจากนิทานชาดกเพื่อพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมในนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 โรงเรียนอนุบาลปราจีนบุรีจังหวัดปราจีนบุรีจำนวน 90 คนโดยกลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับแม่แบบจากนิทานชาดกกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการสอนโดยแผนการสอนของกองวิชาการส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการสอนพบว่ากลุ่มที่สอนโดยใช้แม่แบบนิทานชาดกมีพัฒนาการเชิงจริยธรรมด้านความเมตตากรุณา มากกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ

มากกว่ากลุ่มควบคุมและกลุ่มที่สอนตามแผนการสอนของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ โดยมีพัฒนาการทางด้านความเมตตา กรุณา มากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มที่สอน โดยใช้แม่แบบนิทานชาดกมีพัฒนาการเชิงจริยธรรมด้านความเมตตา กรุณา มากกว่ากลุ่มที่สอน โดยใช้นิทานชาดกมีคะแนนเฉลี่ย 10.23 และกลุ่มที่สอนตามแผนการสอนของกองวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการมีค่าคะแนนเฉลี่ย 9.2 และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ย 7.2

ทัศนีย์ อินทรบำรุง (2539: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ วินัย ในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานก่อนกลับบ้านกับเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมก่อนกลับบ้านแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาย-หญิงอายุ 5-6 ปีจำนวน 30 คนพบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานก่อนกลับบ้านมีวินัย ในตนเองสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมก่อนกลับบ้านแบบปกติ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานสามารถสรุปได้ ว่าเนื่องจากนิทานเป็นสิ่งที่เด็กชื่นชอบซึ่งส่งผลดีต่อการเรียนรู้จึงมีการ ศึกษาการนำนิทานมาเป็นสื่อเพื่อใช้ในการส่งเสริมลักษณะที่พึงประสงค์ ต่างๆ ให้กับเด็กเช่นความซื่อสัตย์พฤติกรรมความช่วยเหลือความมีวินัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมความซื่อสัตย์เด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบึงกระสัง อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ ใช้ กิจกรรมการเล่านิทาน ในครั้งนี้มีดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. แผนแบบการทดลอง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การดำเนินทดลอง
6. เนื้อหา
7. ระยะเวลาทดลอง
8. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ เด็กปฐมวัยอายุระหว่าง 4-5 ปี ซึ่งกำลังศึกษาในระดับชั้นอนุบาล 1/1 จากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุงกระสัง อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 12 คน กลุ่มเป้าหมายได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง และเป็นห้องที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอน

2. แผนแบบการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัย ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One-Group Pretest-Posttest Design) ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538: 249) ดังแสดงในตาราง 3.1

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่มการทดลอง	T1	X	T2
---------------	----	---	----

ความหมายสัญลักษณ์การทดลอง

T1 แทนการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมความซื่อสัตย์

T2 แทนการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมความซื่อสัตย์

X แทนการจัดประสบการณ์ใช้นิทาน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวัดความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทานเรื่องทางเลือกที่ซื่อสัตย์ เป็นนิทานความซื่อสัตย์ด้านไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน

2. แบบสังเกตพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียน

ขั้นตอนในการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัย ด้านความซื่อสัตย์ต่อตนเอง และด้านความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหา จุดประสงค์และรูปแบบของแบบสังเกตพฤติกรรม เพื่อวัดพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัย

2. ศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ (Skinner) เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมตอบสนองขึ้นอยู่กับการเสริมแรงของเด็กปฐมวัย

3. ศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้การวางเงื่อนไขแบบการกระทำตัวเสริมแรงบวก

4. ศึกษาแนวทางการวัดและประเมินพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย

5. สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาล1/1จำนวน 1 ชุด จำนวน 6 ข้อ ดังนี้

5.1 ด้านความซื่อสัตย์ต่อตนเอง จำนวน 3 ข้อ

5.2 ด้านความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม จำนวน 3 ข้อ

โดยสร้างเกณฑ์ในการให้คะแนนแบบประเมินพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ไว้ ดังนี้

ระดับ 3 ปฏิบัติสม่ำเสมอ หมายถึง พฤติกรรมที่เด็กสามารถปฏิบัติเป็นประจำและสม่ำเสมอ

ระดับ 2 ปฏิบัติเป็นบางครั้ง หมายถึง พฤติกรรมที่เด็กปฏิบัติได้บ้างเป็นครั้งคราวหรือบางครั้ง

ระดับ 1 ให้ปฏิบัติ หมายถึง พฤติกรรมที่เด็กไม่ปฏิบัติเลย และมีระดับพฤติกรรม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.34 – 3.00 หมายถึง พฤติกรรมความรับผิดชอบในชั้นเรียนอยู่ในระดับดี

ค่าเฉลี่ย 1.67 – 2.33 หมายถึง พฤติกรรมความรับผิดชอบในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.66 หมายถึง พฤติกรรมความรับผิดชอบ
ในชั้นเรียนอยู่ในระดับน้อย

4.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบฝึกหัด
ก่อนและหลังพัฒนาความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย

1. ลักษณะของแบบวัดความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย

แบบวัดความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย เป็นแบบทดสอบไม่ใช้
ภาษา)Non Verbel Test เป็นแบบรูปภาพสี่ โดยสร้างเรื่องเป็น(
สถานการณ์ ที่เป็นปัญหาแล้วให้เด็กตัดสินใจคำตอบจากรูปภาพ 3 รูป
ซึ่งเป็นตัวเลือกการกระทำที่แสดงความซื่อสัตย์ จำนวน 5 ข้อ ด้านวัด
ความซื่อสัตย์ด้านการไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน

2.เกณฑ์การให้คะแนน

1 คะแนน หมายถึง เด็กตอบได้ถูก

0 คะแนน หมายถึง เด็กตอบผิด ไม่ได้ตอบหรือตอบ
มากกว่า 1 คำตอบ

5.การดำเนินการทดลอง

5.1 ผู้วิจัยวัดความซื่อสัตย์ของเด็กก่อนการนำนิทานไปใช้ให้เด็ก
ได้เรียนรู้และทดสอบทำแบบฝึกหัดก่อนและแบบสังเกตพฤติกรรมด้าน
ความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัยด้วย

5.2 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้นิทานเรื่องทางเลือกที่ซื่อสัตย์
เป็นเวลา 1 สัปดาห์ จำนวน 5 วัน วันละ 20 นาที ขั้นตอนในการใช้
นิทานในการพัฒนาความซื่อสัตย์มี 6 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นทดสอบความรู้ก่อน ให้เด็กทำแบบฝึกหัดก่อนพัฒนา-
ความซื่อสัตย์ เพื่อให้ทราบว่าเด็กมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความ
ซื่อสัตย์มากน้อยเพียงใด ก่อนการพัฒนา

-ขั้นนำเข้าสู่การพัฒนา ผู้วิจัยสนทนากับเด็กเกี่ยวกับความ
ซื่อสัตย์โดยให้เด็กทุกคนมีส่วนร่วมในการตอบโต้ และชี้แจงให้เด็ก
เข้าใจตรงกันว่าความซื่อสัตย์เป็นอย่างไร พร้อมกับมีตัวอย่างให้เด็กได้
เห็นและสัมผัสจริง

-ขั้นตอนการดำเนินพัฒนา ผู้วิจัยนำเทคนิคที่เลือกไว้เข้ามา
ใช้ในการทำกิจกรรม

-ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้เด็กทุกคนมีส่วนร่วมและช่วยกันสรุปเรื่องที่
ได้ฟังและได้เรียนรู้จากนิทานและรูปภาพประกอบตามแบบทดสอบใน
ความซื่อสัตย์ด้านต่างๆ

-ขั้นทดสอบความรู้หลังจากใช้กิจกรรมการเล่านิทานแล้ว ผู้
วิจัยได้ทำแบบฝึกหัด และการสังเกตพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์เพื่อให้
ทราบว่าเด็กมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความซื่อสัตย์มากน้อยเพียง
ใด

-ขั้นประเมินผล ผู้วิจัยประเมินการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของ
เด็กตั้งแต่แรกถึงขั้นสุดท้าย โดยการสังเกตจากพฤติกรรม
การแสดงผล

5.3 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทาง
สถิติเพื่อสรุปผลการวิจัยต่อไป

6.เนื้อหา

ตาราง 2 รายละเอียดเกี่ยวกับแผนการจัดประสบการณ์โดยการใช้
กิจกรรมการเล่านิทานในการพัฒนาความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย

ชื่อหน่วย การเรียน	แผนการ จัด ประสภ การณ์วันที่	คุณลักษณะ	พฤติกรรม	ชื่ อ นิทาน
เด็กไทย น่ารัก	1	ความ ซื่อสัตย์ต่อผู้ อื่น	การทำผิดแล้วยอมรับผิด การทำตามข้อตกลง การยินดีเมื่อเห็นคนอื่น ได้ดี	ทาง เลือก ที่ ซื่อสัต ย์
เด็กไทย น่ารัก	2	ความ ซื่อสัตย์ต่อ ตนเอง	การไม่นำของผู้อื่นมา เป็นของตน การพูดความจริง การไม่ลักขโมย	ทาง เลือก ที่ ซื่อสัต ย์
เด็กไทย น่ารัก	3	ความ ซื่อสัตย์ต่อผู้ อื่น	การทำผิดแล้วยอมรับผิด การทำตามข้อตกลง การยินดีเมื่อเห็นคนอื่น ได้ดี	ทาง เลือก ที่ ซื่อสัต ย์
เด็กไทย น่ารัก	4	ความ ซื่อสัตย์ต่อ ตนเอง	การไม่นำของผู้อื่นมา เป็นของตน การพูดความจริง การไม่ลักขโมย	ทาง เลือก ที่ ซื่อสัต ย์
เด็กไทย น่ารัก	5	ความ ซื่อสัตย์ต่อผู้ อื่น	การทำผิดแล้วยอมรับผิด การทำตามข้อตกลง การยินดีเมื่อเห็นคนอื่น ได้ดี	ทาง เลือก ที่ ซื่อสัต ย์

7.ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง

ตาราง 3 ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง

วัน เดือน ปี	เวลา	การพัฒนาความซื่อสัตย์ต่อพฤติกรรมเป้าหมาย	กิจกรรม	เทคนิค
7 ก.ค. 2560	09.00-09.20	ความซื่อสัตย์มีอะไรบ้าง การทำผิดแล้วยอมรับผิด การทำตามข้อตกลง การยินดีเมื่อเห็นคนอื่นได้ดี	นิทาน เรื่องทาง เลือกที่ ซื่อสัตย์	การเล่า นิทาน
11 ก.ค. 2560	09.00-09.20	ความซื่อสัตย์มีอะไรบ้าง การไม่นำของผู้อื่นมาเป็น ของตน การพูดความจริง การไม่ลักขโมย	นิทาน เรื่องทาง เลือกที่ ซื่อสัตย์	การเล่า นิทาน
12 ก.ค. 2560	09.00-09.20	ความซื่อสัตย์มีอะไรบ้าง การทำผิดแล้วยอมรับผิด การทำตามข้อตกลง การยินดีเมื่อเห็นคนอื่นได้ดี	นิทาน เรื่องทาง เลือกที่ ซื่อสัตย์	การเล่า นิทาน

13 ก.ค. 2560	09.00-0 9.20	ความซื่อสัตย์มีอะไรบ้าง การไม่นำของผู้อื่นมาเป็น ของตน การพูดความจริง การไม่ลักขโมย	นิทาน เรื่องทาง เลือกที่ ซื่อสัตย์	การเล่า นิทาน
14 ก.ค. 2560	09.00-0 9.20	ความซื่อสัตย์มีอะไรบ้าง การทำผิดแล้วยอมรับผิด การทำตามข้อตกลง การยินดีเมื่อเห็นคนอื่นได้ดี	นิทาน เรื่องทาง เลือกที่ ซื่อสัตย์	การเล่า นิทาน

8.การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่า
คะแนนเฉลี่ย

1.1 สูตรการหาค่าร้อยละ

$$P = \frac{F \times 100}{n}$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
F แทน ความถี่ที่ต้องการแปลค่าให้เป็นร้อยละ
n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 สูตรการหาค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมทั้งหมดของความถี่ คูณ คะแนน
 n แทน ผลรวมทั้งหมดของความถี่ซึ่งมีค่าเท่ากับ
 จำนวนข้อมูล ทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองและการแปลความ
 หมายของการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนด
 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

แทน คะแนนเฉลี่ย (Mean)

แทน ค่าเฉลี่ยร้อยละ

แทน คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบฝึกหัดก่อนและ
 หลังการใช้บทเรียน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยได้เสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับชั้น
 ตอน ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของเด็ก
2. การศึกษาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้นิทาน
 - 2.1 การศึกษาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน จากแบบบันทึกพฤติกรรมความซื่อสัตย์ ใช้นิทานเรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์
 - 2.2 การศึกษาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน จากแบบฝึกหัดพฤติกรรมความซื่อสัตย์ ใช้นิทานเรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์
3. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน
 - 3.1 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน จากแบบบันทึกพฤติกรรมความซื่อสัตย์ ใช้นิทานเรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์
 - 3.2 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน จากแบบฝึกหัดพฤติกรรมความซื่อสัตย์ ใช้นิทานเรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลพื้นฐานของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบูกะรัง อำเภอนongกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ ดังแสดงในตาราง 4 ตาราง 4 ข้อมูลพื้นฐานของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบูกะรัง

ข้อมูลพื้นฐาน(เพศ)	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	6	50
หญิง	6	50

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นอนุบาล1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบูกะรัง อำเภอนongกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปี

การศึกษา 2560 จำนวน 12 คน พบว่าเป็นเพศ หญิงร้อยละ 50 และเพศชายร้อยละ 50

2.การศึกษาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน เรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์ ชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบึงกระสัง แสดงได้ดังตาราง 5 และตาราง 6

ตาราง 5 การพัฒนาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน จากแบบ บันทึกพฤติกรรมความซื่อสัตย์ ใช้กิจกรรมการเล่านิทานเรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์

พฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียน	ก่อนการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน			หลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน		
	ค่าเฉลี่ยร้อยละ	คะแนนเฉลี่ย.	ระดับคะแนน	ค่าเฉลี่ยร้อยละ	คะแนนเฉลี่ย	ระดับคะแนน
1.1 ด้านการไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน	58	1.75	ปานกลาง	80	2.4	ดี
1.2 .การพูดความจริง	48	1.45	น้อย	52	1.56	น้อย
1.3. ด้านการไม่ลักขโมย	49	1.46	น้อย	53	1.6	น้อย
1.4. ด้านการทำผิดแล้วยอมรับผิด	50	1.5	น้อย	54	1.63	น้อย

1.5. ด้านการทำตามข้อตกลงและสัญญา	52	1.55	น้อย	53	1.58	น้อย
1.6. ยินดีในความสำเร็จของผู้อื่น	49	1.46	น้อย	52	1.56	น้อย
รวม	51	1.51	น้อย	56	1.72	ปานกลาง

จากตาราง 5 พบว่า พฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัย ก่อนใช้กิจกรรมการเล่านิทาน เรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์ ด้านการไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน อยู่ในระดับปานกลาง = 1.75 หลังการใช้นิทาน เด็กปฐมวัยมี พฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียน อยู่ในระดับดี (= 2.4) ลำดับถัดไป พบว่า พฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัย ก่อนใช้นิทานความซื่อสัตย์ ด้านการไม่ลักขโมย อยู่ระดับ น้อย (= 1.46) เมื่อได้ใช้นิทานความซื่อสัตย์ คะแนนค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น (= 1.6) ด้านการทำความผิดแล้วยอมรับผิด ก่อนใช้นิทาน ระดับ น้อย (= 1.5) เมื่อได้ใช้นิทาน เรื่องความซื่อสัตย์ คะแนนค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น (= 1.63) ด้านการพูดความจริง ก่อนใช้นิทาน ระดับ น้อย (= 1.45) เมื่อได้ใช้นิทาน เรื่องความซื่อสัตย์ คะแนนค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น (= 1.56) ด้านการทำตามข้อตกลงและสัญญา ก่อนใช้นิทาน ระดับ น้อย (= 1.55) เมื่อได้ใช้นิทาน เรื่องความซื่อสัตย์ คะแนนค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น (= 1.58) และด้าน ยินดีในความสำเร็จของผู้อื่น ก่อนใช้นิทาน ระดับ น้อย (= 1.46) เมื่อได้ใช้นิทาน เรื่องความซื่อสัตย์ คะแนนค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น (= 1.56)

ตารางที่ 6 การพัฒนาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็ก

ปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน จากแบบฝึกหัดพฤติกรรมความซื่อสัตย์ ใช้นิทานเรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์

ความ ซื่อสัตย์ ด้าน	จำนวน ข้อ	N	คะแนน ต่ำ สุด	คะแนน สูง สุด	ก่อนการใช้กิจกรรมการเล่า นิทาน	
					คะแนนเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
การไม่ นำของผู้ อื่นมา เป็นของ ตน	5	12	2	5	3.75	75
ความ ซื่อสัตย์ ด้าน	จำนวน ข้อ	N	คะแนน ต่ำ สุด	คะแนน สูง สุด	หลังการใช้กิจกรรมการเล่า นิทาน	
						ค่าเฉลี่ยร้อยละ
การไม่ นำของผู้ อื่นมา เป็นของ ตน	5	12	3	5	4.66	93

จากตาราง 6 พบว่า ภายหลังจากใช้กิจกรรมการเล่านิทาน เด็กปฐมวัย มีคะแนนจากแบบวัดความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย เด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 มีคะแนนความซื่อสัตย์ ด้านการไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน จากการใช้นิทาน เรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์ ก่อนใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ค่าเฉลี่ยร้อยละ 75 เมื่อได้ใช้กิจกรรมการเล่านิทาน เรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์ มี ค่าเฉลี่ยร้อยละเพิ่มมากขึ้น เป็น ร้อยละ 93

ดังนั้นนิทานทางเลือกที่ซื่อสัตย์ สามารถพัฒนาความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบึงกระสัง ได้มากขึ้น

3. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทานเรื่องทางเลือกที่ซื่อสัตย์ ชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบึงกระสัง แสดงได้ดังตาราง 7 และตาราง 8

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน จากแบบบันทึกพฤติกรรมความซื่อสัตย์ ใช้นิทานเรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์

พฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียน	ก่อนการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน		หลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน		ผลรวมคะแนนนักเรียนที่ได้จากบันทึกพฤติกรรมความซื่อสัตย์	
	คะแนนเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ยร้อยละ	คะแนนเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ยร้อยละ		
ด้านการไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน	1.75	58	2.4	80	ก่อน 105	หลัง 144
การพูดความจริง	1.45	48	1.56	52	87	94
การไม่ลักขโมย	1.46	49	1.6	53	88	96
การทำความผิดแล้วยอมรับผิด	1.5	50	1.63	54	90	98
การทำตามข้อตกลงและสัญญา	1.55	52	1.58	53	93	95
ยินดีในความสำเร็จของผู้อื่น	1.46	49	1.56	52	88	94
รวม	1.51	51	1.72	56	551	612

จากการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 7 พบว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 1/1 ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน เรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์ ทำให้เด็กปฐมวัยมีความซื่อสัตย์เพิ่มมากขึ้น ในด้าน การไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน ได้มากที่สุด และยังสามารถพัฒนาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัยได้ในทุกๆด้านจากผลรวมของคะแนนเฉลี่ย ก่อนใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ระดับ น้อย ($= 1.52$) เมื่อได้ใช้นิทาน เรื่อง ความซื่อสัตย์ คะแนนค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น เป็นระดับ ปานกลาง ($= 1.72$)

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน จากแบบฝึกหัดพฤติกรรมความซื่อสัตย์ ใช้นิทานเรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์

พฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียน	ก่อนการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน		หลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน		คะแนนรวมของนักเรียนจากบันทึกพฤติกรรม	
	คะแนนเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ยร้อยละ	คะแนนเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ยร้อยละ		
ด้านการไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน	3.75	75	4.66	93	ก่อน 45	หลัง 56

จากการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 8 พบว่า ความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 1/1 ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน เรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์ ด้านการไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน มีความแตกต่างกัน จากก่อนใช้กิจกรรมการเล่านิทาน คะแนนเฉลี่ย ($= 3.75$) เมื่อ

ได้ใช้นิทาน เรื่องความซื่อสัตย์ คะแนนค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น (= 4.66) และมีค่าเฉลี่ยร้อยละ จากร้อยละ 75 เพิ่มขึ้น เป็น ร้อยละ 93 เด็กสามารถพัฒนาความซื่อสัตย์ด้านการไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตนเพิ่มมากขึ้น เมื่อมีการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์เด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุกระสัง อำเภอนหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน เพื่อจุดมุ่งหมายของการวิจัย 1.เพื่อศึกษาพฤติกรรมความซื่อสัตย์เด็กปฐมวัย 2.เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความซื่อสัตย์เด็กปฐมวัยระหว่างหลังเรียนกับก่อนเรียน กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย มีกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาล 1 /1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุกระสัง อำเภอนหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 12 คนได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง นวัตกรรมในการวิจัยครั้งนี้คือ กิจกรรมการเล่านิทานในการพัฒนาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ต่อตนเองและส่วนรวม เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1.แบบวัดความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้นิทาน เรื่องทางเลือกที่ซื่อสัตย์ เป็นนิทานความซื่อสัตย์ด้าน ไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน 2.แบบสังเกตพฤติกรรมความซื่อสัตย์

ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ดำเนินการทดลองทั้งสิ้น 5 วัน วันละ 20 นาที วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่า 1. หาค่าสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย

สรุปผลการวิจัย

1. การพัฒนาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุกระสัง อำเภอนองกิ่ง จังหวัดบุรีรัมย์ ก่อนการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน เรื่องทางเลือกที่ซื่อสัตย์ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อหลังใช้นิทานแล้ว เรื่องทางเลือกที่ซื่อสัตย์ ด้านการไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน อยู่ในระดับดี

2. การพัฒนาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุกระสัง อำเภอนองกิ่ง จังหวัดบุรีรัมย์ ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน โดยมีเกณฑ์สูงขึ้นทั้งโดยรวมและด้านต่างๆ ประกอบด้วย ด้านไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน ด้านพูดความจริง การไม่ลักขโมย การทำผิดแล้วยอมรับผิด การทำตามข้อตกลง และยินดีในความสำเร็จของผู้อื่น

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุกระสัง อำเภอนองกิ่ง จังหวัดบุรีรัมย์ ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ผลการวิจัยพบดังนี้

1. การพัฒนาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุกระสัง อำเภอนองกิ่ง จังหวัดบุรีรัมย์ นักเรียนชายและหญิง จำนวนทั้งหมด 12 คน ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน แสดงว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการพัฒนาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนสูงขึ้น ทั้งนี้เพราะการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นให้เด็กรู้สึกมีความภาคภูมิใจในตนเองที่ได้แสดงพฤติกรรมความซื่อสัตย์ต่อตนเองและส่วนรวม

1.1 พฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัย ก่อนใช้นิทาน เรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์ ด้านการไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน อยู่ในระดับปานกลาง = 1.75 หลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน เด็กปฐมวัยมี พฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียน อยู่ในระดับดี (= 2.4)ลำดับถัดไป พบว่า พฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัย ก่อนใช้กิจกรรมการเล่านิทานความซื่อสัตย์ ด้านการไม่ลักขโมย อยู่ระดับ น้อย (= 1.46) เมื่อได้ใช้นิทานความซื่อสัตย์ คะแนนค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น (= 1.6) ด้านการทำความผิดแล้วยอมรับผิด ก่อนใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ระดับ น้อย (= 1.5) เมื่อได้ใช้นิทาน เรื่องความซื่อสัตย์ คะแนนค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น (= 1.63) ด้านการพูดความจริง ก่อนใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ระดับ น้อย (= 1.45) เมื่อได้ใช้นิทาน เรื่องความซื่อสัตย์ คะแนนค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น (= 1.56) ด้านการทำตามข้อตกลงและสัญญา ก่อนใช้นิทาน ระดับ น้อย (= 1.55) เมื่อได้ใช้กิจกรรมการเล่านิทาน เรื่องความซื่อสัตย์ คะแนนค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น (= 1.58) และด้าน ยินดีในความสำเร็จของผู้อื่น ก่อนใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ระดับ น้อย (= 1.46) เมื่อได้ใช้นิทาน เรื่องความซื่อสัตย์ คะแนนค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น (= 1.56)

1.2 จากคะแนนจากแบบวัดความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 มีคะแนนความซื่อสัตย์ ด้านการไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน จากการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน เรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์ ก่อนใช้นิทาน ค่าเฉลี่ยร้อยละ 75 เมื่อได้ใช้กิจกรรมการเล่านิทาน เรื่องทางเลือกที่ซื่อสัตย์ มี ค่าเฉลี่ยร้อยละเพิ่มมากขึ้น เป็น ร้อยละ 90

2. ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุกระสัง อำเภอนองกิ่ง จังหวัดบุรีรัมย์ นักเรียนชายและหญิง จำนวนทั้งหมด 12 คน ก่อนการใช้นิทาน เรื่องทางเลือกที่ซื่อสัตย์ ผลการวิจัยพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง และหลังจากการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

เรื่องทางเลือกที่ซื่อสัตย์ ผลวิจัยพบว่า อยู่ในระดับดี พฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุกระสัง อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ หลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทานอยู่ในระดับดีและสูงขึ้น เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบสังเกตพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย การพัฒนาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 1/1 ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทานเรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์ ทำให้เด็กปฐมวัยมีความซื่อสัตย์เพิ่มมากขึ้นในด้าน การไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน ได้มากที่สุด และยังสามารพัฒนาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัยได้ในทุกๆด้านจากผลรวมของคะแนนเฉลี่ย ก่อนใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ระดับ น้อย (= 1.52) เมื่อได้ใช้นิทาน เรื่องความซื่อสัตย์ คะแนนค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น เป็นระดับ ปานกลาง (= 1.72)

2.2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบวัดความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 1/1 ก่อนและหลังการใช้นิทาน เรื่อง ทางเลือกที่ซื่อสัตย์ ด้านการไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน มีความแตกต่างกัน จากก่อนใช้นิทาน คะแนนเฉลี่ย (= 3.75) เมื่อได้ใช้นิทาน เรื่องความซื่อสัตย์ คะแนนค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น (= 4.66) และมี ค่าเฉลี่ยร้อยละจากร้อยละ 75 เพิ่มขึ้น เป็น ร้อยละ 93 เด็กสามารถพัฒนาความซื่อสัตย์ด้านการไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตนเพิ่มมากขึ้นเมื่อมีการใช้นิทาน

จากที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่าการพัฒนาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุกระสัง อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านความซื่อสัตย์มีระดับคะแนนที่สูงกว่า ซึ่งการพัฒนาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุกระสัง อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ นั้น เด็กเริ่มต้นจากสิ่งใกล้ตัวคือความซื่อสัตย์

ด้านการไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน จากนิทานทางเลือกที่ซื่อสัตย์ ที่นำมาพัฒนาความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย

ข้อสังเกตจากการวิจัย

1. ในระยะก่อนการพัฒนาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุกระสัง อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการใช้นิทานเด็กส่วนใหญ่มีพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนอยู่ในระดับน้อย ครูต้องเป็นคนบอกหรือชี้แนะแต่หลังได้รับการจัดกิจกรรมการใช้นิทานเพื่อเป็นการกระตุ้นให้เด็กมีความซื่อสัตย์จนเกิดเป็นความเคยชิน โดยครูไม่ต้องเป็นคนบอกหรือคอยชี้แนะ เด็กจึงสามารถตอบคำถามของครูได้ อยู่ในระดับดีมาก

2. วิธีการจัดกิจกรรมการใช้นิทาน เป็นวิธีที่สะดวกในการพัฒนาพฤติกรรมเด็กปฐมวัย เพราะว่าเป็นวิธีที่สามารถทำได้เป็นประจำทุกวัน และไม่ต้องใช้อุปกรณ์ สามารถนำวิธีการเล่านิทานสอดแทรกกับกิจวัตรประจำวันเพื่อพัฒนาพฤติกรรมเด็กในด้านต่างๆได้

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ผลการวิจัยในครั้งนี้เป็นแนวทางให้ทราบถึงการพัฒนาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุกระสัง อำเภอนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน สามารถนำไปปรับใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมอื่นๆของเด็กปฐมวัยได้

2. การจัดกิจกรรมการเล่านิทาน เป็นวิธีที่ทำให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง และอยากพัฒนาพฤติกรรมของตนเอง

3. คำชมเชยของครูควรให้ฟังดูเป็นธรรมชาติและดูจริงใจต่อเด็ก

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการเพิ่มเทคนิคในการจัดกิจกรรมใช้นิทานจากเพียงเป็นการเล่นบทบาทสมมติ การนำเสนอโดยการนำของจริงมาให้เด็กๆ ได้เห็น และสัมผัสไปพร้อมๆกัน

2. ในการเปรียบเทียบพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียน ควรเพิ่มเวลาในการจัดกิจกรรมเพื่อให้ทราบผลของพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- ธีรนุช สุนทร .2549.คู่มือพัฒนาความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย.สารนิพนธ์
กศม.(จิตวิทยาการแนะแนว).กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นงเยาว์ แข่งเพ็ญแขการเสริมพลังจิตใจ จริยธรรม และวินัย .2545 .
.สำหรับเด็กและเยาวชน ร่วมกับ กระบวนการคิดของสมอง
กรุงเทพมหานคร : บริษัท ส่งเสริมการศึกษาและจริยธรรม จำกัด.
119 หน้า.
- ไพฑูรย์ สินอารมณ์. 2544. ความรู้คู่คุณธรรม รวมบทความเกี่ยวกับ
คุณธรรม จริยธรรม และการศึกษา.
.สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: กรุงเทพมหานคร 292
หน้า.
- รัฐดาว พิศาลพงศ์.การพัฒนาจริยธรรมเริ่มต้นที่เด็กปฐมวัย .2546 .
โปรแกรมวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์สถาบันราชภัฏ
195 .นครปฐม หน้า.
- ฤกษ์ชัย คุณูปการ. 2539. หลักการและทฤษฎีการปลูกฝังจริยธรรม.
ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ
.พิบูลสงคราม 346 หน้า.
- สกล เทียงแท้. 2542. การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมและการพัฒนาภาค .
วิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏหมู่บ้าน
.จอมบึง 221 หน้า.
- อมรา เล็กเริงสินธุ์. 2542. คุณธรรมจริยธรรมสำหรับผู้บริหารคณะ .
.ครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต 244 หน้า.
- มยุรฉัตร ธรรมวิเศษองค์ประกอบทางจริยธรรม .(2551) .. [https://
www.gotoknow.org/posts/198176](https://www.gotoknow.org/posts/198176).
(6 กรกฎาคม 2560 เวลา น 00.30)

ตารางที่ 9 คะแนนแบบฝึกหัดก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่า
นิทานพัฒนาความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย เรื่อง ทางเลือกที่“
ชั้นอนุบาล ”ซื่อสัตย์ ชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
ตำบลบุกระสัง

ลำดับ ที่	ชื่อสกุล-	การไม่นำของผู้อื่นมาเป็น ของตน		รวมคะแนน
		ก่อนการใช้ นิทาน	หลังการใช้ นิทาน	
1	เด็กชายพงษ์สิทธิ์ วัน ทองกลาง	4	5	9
2	เด็กชายไกรวุฒิ เนียนพลกรัง	3	5	8
3	เด็กชายจิตต์ธนต์ สอดสูงเนิน	5	5	10
4	เด็กชายบุญญพัฒน์ พูนทักษิณ	5	5	10
5	เด็กชายรพีพัส มุ่งดี กลาง	4	5	9
6	เด็กชายวิชัยชาญ บิลรัมย์	5	5	10

7	เด็กหญิงปภาพิชญ์ โพธิ์อ่อน	4	5	9
8	เด็กหญิงอลิสา เฟ่ง พิศ	3	5	8
9	เด็กหญิงสโรชา เพ็ชร ทะเล	2	3	5
10	เด็กหญิงชลิตา พัด ทอง	3	5	8
11	เด็กหญิงพีชญาพร พรมธิดา	3	4	7
12	เด็กหญิงสุภานิดา อัน ทะโส	4	4	8
ผลรวมคะแนนแบบฝึกหัดความ ซื่อสัตย์		45	56	101
: คะแนนเฉลี่ยร้อยละ		3.75	4.66	8.41
P : ร้อยละค่าเฉลี่ย		75	93	84.1

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบคะแนนแบบบันทึกพฤติกรรมกรรมด้านความซื่อสัตย์ ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน เรื่องทาง

4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
คะแนนเฉลี่ย												
ค่าเฉลี่ยร้อยละ												

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบคะแนนแบบบันทึกพฤติกรรมกรรมด้านความซื่อสัตย์ ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน เรื่องทางเลือกที่ซื่อสัตย์ ด้านการทำตามข้อตกลงและสัญญา ชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุกระสัง

**แบบบันทึกพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ (หลังการใช้นิทาน)
ชั้นอนุบาล 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุกระสัง อำเภอนหนองกี่
จังหวัดบุรีรัมย์**

**คำชี้แจง ใช้สังเกตนักเรียนทุกคนในการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานใน
แต่ละหน่วยการเรียนรู้**

		ความซื่อสัตย์ต่อ ตนเอง	ความซื่อสัตย์ต่อผู้ อื่น	
--	--	-----------------------------------	-------------------------------------	--

ที่	ชื่อ สกุล -	1. ด้าน การ ไม่ นำ ของ ผู้อื่น มา เป็น ของ ตน	2 .ก าร พูด คว าม จ ริง	3. ด้าน การ ไม่ ลัก ขโม ย	1. ด้าน การ ทำ ผิด แล้ว ยอมร้ บผิด	2. ด้าน การ ทำ ตาม ข้อ ตกลง และ สัญญา า	3. ย ินดี ใน คว าม สำ เร็ จของ ผู้อื่น	ร ว ม
1	เด็กชายพงษ์สิทธิ์ วันทองกลาง							
2	เด็กชายไกรวุฒิ เนียนพลกรัง							
3	เด็กชายจิตต์ธนต์ สอดสูงเนิน							
4	เด็กชายบุญญพัฒน์ พูนทักษิณ							
5	เด็กชายรพีพัส มุ่งดี กลาง							
6	เด็กชายวิชัยชาญ บิลรัมย์							
7	เด็กหญิงปภาพิชญ์ โพธิ์อ่อน							
8	เด็กหญิงอลิสรา เฟ่ง พิศ							
9	เด็กหญิงสโรชา เพ็ ชรทะเล							

1 0	เด็กหญิงชลิตา พัดทอง							
1 1	เด็กหญิงพีชญาพร พรมธิตา							
1 2	เด็กหญิงสุภานิดา อ้นทะโส							
	รวม							

***เกณฑ์การให้

คะแนน

3 หมายถึง ปฏิบัติได้โดยไม่ต้องตักเตือน

2 หมายถึง ปฏิบัติได้โดยตักเตือนเป็นบางครั้ง

1 หมายถึง ปฏิบัติได้โดยต้องตักเตือนอย่างสม่ำเสมอ

ลงชื่อ

ผู้บันทึก

(นางสาวปริญญา นุช เข็มรัมย์)

ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก

วัน

ที่.....

.....

**แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมความซื่อสัตย์(ก่อนการใช้นิทาน)
ชั้นอนุบาล 1/1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุกระสัง อำเภอนองกี่
จังหวัดบุรีรัมย์**

คำชี้แจง ใช้สังเกตนักเรียนทุกคนในการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานใน
แต่ละหน่วยการเรียนรู้

ที่	ชื่อ สกุล -	ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง			ความซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น			รวม
		1. ด้านการไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน	2. ก. ารพูดความจริง	3. ด้านการไม่ลักขโมย	1. ด้านการทำผิดแล้วยอมรับผิด	2. ด้านการทำตามข้อตกลงและสัญญา	3. ยินดีในความสำเร็จของผู้อื่น	
1	เด็กชายพงษ์สิทธิ์ วันทองกลาง							
2	เด็กชายไกรวุฒิ เนียนพลกรัง							
3	เด็กชายจิตต์ธนต์ สอดสูงเนิน							
4	เด็กชายบุญญพัฒน์ พูนทักษิณ							

5	เด็กชายรพีพัส มุ่งดี กลาง							
6	เด็กชายวิชัยชาญ บิลรัมย์							
7	เด็กหญิงปภาพิชญ์ โพธิ์อ่อน							
8	เด็กหญิงอลิสรา เฟ่ง พิศ							
9	เด็กหญิงสโรชา เพ็ ชรทะเล							
10	เด็กหญิงชลิตา พัด ทอง							
11	เด็กหญิงพีชญาพร พรมธิดา							
12	เด็กหญิงสุภานิดา อันทะโส							
	รวม							

***เกณฑ์การให้

คะแนน

3 หมายถึง ปฏิบัติได้โดยไม่ต้องตัก
เตือน

2 หมายถึง ปฏิบัติได้โดยตักเตือนเป็นบาง
ครั้ง

1 หมายถึง ปฏิบัติได้โดยต้องตักเตือนอย่าง
สม่ำเสมอ

ลงชื่อ

ผู้บันทึก

(นางสาวปริญญา นุช เข็มรัมย์)

ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก

วัน

ที่.....

.....